

HLAS SRDCA

„Veru hovorím vám: Medzi tými, čo sa narodili zo ženy, nepovstať nik väčší ako Ján Krstiteľ.“

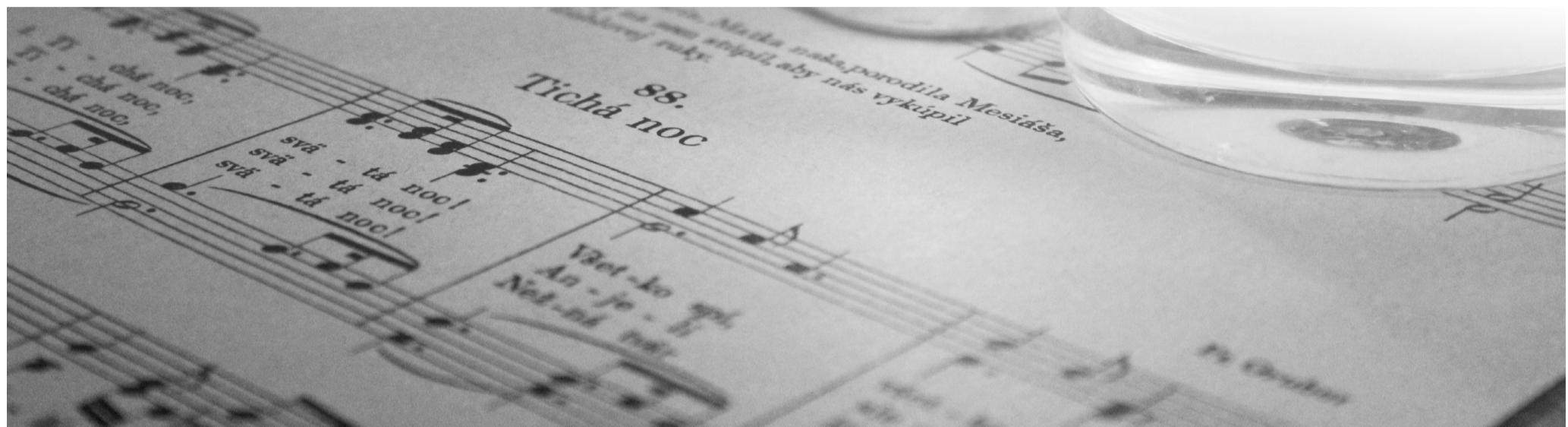
(Mt 11, 11)

Ročník III.

Cíllo 4.

December 2018

ŠTVRŤROČNÍK RÍMSKOKATOLÍCKEJ FARNOSTI RIMAVSKÁ SOBOTA

A svetlo prišlo na svet

Krása Vianoc je dotvorená vysvetleným stromčekom, vianočnou výzdobou nášho námestia, ulíc a nielen toho nášho, ale každé mesto či dedina sa snaží skrášliť čas Vianoc svetelnou výzdobou. My sami na našom farskom úrade máme svetelnú výzdobu, ktorú zapáľujeme počas Vianoc, aby sme tak prispeali svojou „troškou“ do atmosféry Vianoc na hlavnom námestí.

Jánovo evanjelium vo svojom Prológu, z ktorého budeme čítať pri sv. omši na Božie narodenie, hovorí o Slove – Ježišovi Kristovi, ktorý ako Svetlo vstúpil do temnoty tohto sveta a tmy ho neprijali. Prečo je tomu tak? Bolo to len vtedy pred dvetisíc rokmi alebo je tomu tak aj dnes? Veď súčasný človek sa vie neopísateľné nadchnúť nad krásou svetelných show, farebnou výzdobou ulíc či iných výdobytkov súčasnej doby.

Svetlo prežaruje tmu, a tak odhaluje nedostatky, ktoré v tme boli zahalené. Svetlo Božieho slova vzbudzuje výčitky vo svedomí človeka, ak jeho život nie je v zhode s evanjelom, a to dnešný človek neraz nevie priať a spracovať. Priznať chybu sa dnes považuje za slabosť, ale práve v pokore pramení veľkosť človeka, lebo iba tak sa vieme posunúť ďalej. Jeden adventný spev hovorí: „Dieťa v jasliach má tvár Pána, skloňte sa a uvidíte.“ Pokora je tou veličinou, ktorej nás betlehemske

SVETLO V SRDCI

Zo zimnej oblohy snehová vločka padá,
stojím, premýšľam...na moje plece tíško si sadá.
Chce mi snáď niečo šepnúť? Niečo rieť?
Možno len dotykom skúša...
...či jemné pohladenie pocíti moja duša.

„Z božieho kráľovstva pozdrav ti nesiem!
Tichú prosbu sám Boh do tvojej slobody vkladá.
Život ti daroval, klúče od srdca odovzdať ti tiež.
Po láske sťa horčičné zrno len po tom Ježiš túži!
Aj keď nič iné, aspoň sa pokús...
...pokús sa aspoň - ako Ježiš slúžiť!“

Do lona Márie - celú lásku k nám si dal.
Do lona Márie sám si sa vložil,
aby tu na zemi aj najväčší hrievnik ožil!
Do jasiel', do sena, Pane Bože tam,
vložil si Ježiša, vložil si ho nám!
Vďaka Ti Bože, že na zem mohol vstúpiť kráľov Kráľ.
Nedal si mu trón zlatý, ani z pýchy kvet,
dal si mu chudobu a nás – biedny, hrievny svet.

Tento čas vianočný, novým začiatkom nech sa stane
Nech každý ukáže k nebu prázdné, ale čisté dlane
Nech každý túži po novom dni zrodenia
Nech skončí čas bludného chodenia
Nech každý nájde zrnko lásky plameňa
Nech každý nájde čistej vody prameň
A ty priateľ môj, ešte dnes vyhod' z hrudi studený kameň!

(pokračovanie na str. 3)

báseň napísal Boris Deák

STALO SA ...

Prinášame Vám prehľad akcií, ktoré sa udiali v našej farnosti od posledného vydania štvrtročníka „HLAS SRDCA“.

O niektorých akciách sa dočítate aj viac z článkov v časopise.

◆ PÚŤ DO MAĎARSKA (str. 13)

V jednu krásnu októbrovú sobotu sme sa vybrali spolu s naším pánom dekanom na farskú púť do Maďarska. Navštívili sme mesto Vác, potom maličké pútnické mesto Marianostra a nakoniec sme zavítali do krásneho mesta na Dunaji – Ostrihomu.

◆ STRETNUTIE “POD OBRAZOM”

Po prvý krát sme sa 19. októbra stretli na posedení, ktoré pán dekan pomenoval „Pod obrazom“ a keďže sme mali pred voľbami, tak téma debaty bola „VOLBY“. Napriek tomu, že nás tam na prvýkrát nebolo veľa ale ani nie málo, bol večer veľmi zaujímavý, poučný a bolo o čom hovoriť do veľmi neskorých hodín.

Pozývam všetkých tých čo neboli, nemohli, alebo sa rozhodovali, aby na nasledujúce posedenie neváhali a prišli. Veď aj takéto akcie spájajú naše farské spoločenstvo.

◆ SV. ŠARBEL A SVEDECTVO

Už pár mesiacov v našom farskom kostole stále 22. dňa v mesiaci máme pobožnosť k sv. Šarbelovi. V októbri sme mali aj krásne svedectvo, ktoré nám rozpovedala naša farnička a veľká bojovníčka Jarka Juršíková. Touto cestou sa Jarke chcem podakovať, že našla odvahu a prestúpila pred nás všetkých a povedala nám, aký je náš Pán dobrý otec, ako sa o nás stará a pomáha nám.

Týmto chcem povzbudiť aj ostatných, ak majú čo povedať - aj maličké svedectvá, aby išli za pánom dekanom, dohodli sa a povzbudili ostatných.

◆ SVIATOSŤ BIRMOVANIA

28. október bol pre našu farnosť výnimcočný, navštívil nás otec biskup Mons. Stanislav Stolárik a štyridsiatka mladých ľudí mohla prijať sviatosť Birmovania. Táto slávnosť je už vyvrcholením prípravy, ktorú mali kandidáti celý rok spolu s našimi pánnimi kaplánmi a bohoslovčami. Nakoniec ich s ročných vedomostí preskúšal pán dekan.

Sedem darov Ducha svätého: dar múdrosti; dar rozumu; dar rady; dar sily; dar poznania; dar nábožnosti a dar bázne voči Bohu.

Pocity birmovancov:

Barborka: „Na prijatie 7 darov Ducha Svätého, čiže na birmovku, som sa veľmi tešila. Pripravovala som sa na ňu celý rok. Stretnutia sme mali každé dva týždne a na každom jednom stretnutí sme preberali inú tému. Na stretnutia sme sa veľmi tešili, pretože sme tam spoznali veľa úžasných ľudí. Témy boli zaujímavé a dali nám veľmi veľa do života. Keď prišiel ten deň, bola som vo veľkom strese, ako to

dopadne. Po prijatí sviatosti som bola šťastná a spokojná.“

Kika: „Na prijatie sviatosti birmovania som sa veľmi tešila. Tie stretnutia, čo sme mávali asi jeden rok boli úžasné,

pretože sme spoznali nových kamarátov a na každé stretnutie sme chodili s úsmevom na tvári, pretože sme sa tešili, čo nové sa naučíme. Ale aby to nebolo také ani jedno stretnutie nebolo bez srandy. Dalo mi to veľa a keď nastal ten deň, bola som veľmi v strese, ako to dopadne a dopadlo to veľmi dobre, pretože keď som tú sviatosť prijala, zrazu zo mňa opadol všetok stres a pribudol úsmev na tvári.“

Terezka: „Na birmovku sme sa pripravovali približne jeden rok. Stretávali sme sa každé dva týždne. Na každom stretnutí sme preberali inú tému. Témy boli zaujímavé a dali mi veľa do života. Keď prišiel deň „D“, bola som v strese. Bála som sa, ako to dopadne. Do prijatia sviatosti to zo mňa opadlo. Cítila som sa pokojne, šťastne. Som rada, že som sa pripravovala na birmovku.“

Dievčatá, ale aj všetci birmovanci sa aj touto cestou chcú podakovať všetkým tým, ktorí ich celý čas počas prípravy na birmovku sprevádzali. Ďakujeme ☺

◆ SVÄTÁ OMŠA NA SPOMIENKU VŠETKÝCH VERNÝCH ZOSNULÝCH - SPOMIENKA ZA NENARODENÉ DETIČKY

V mesiaci november si pripomíname pamiatku Všetkých svätých a Všetkých verných zosnulých. Tento rok sme mali ešte jednu zvláštnosť, keď na sv. omši v piatok 2.11. – na spomienku všetkých verných zosnulých, sme pripojili aj spomienku za nenarodené deti, ktoré zomreli pri potrate. Keďže sme si mali aj tento rok možno kúpiť sviečky na podporu projektu „Fórum života“, tak túto sviečku sme odniesli pred oltár s našimi prosbami ako obetný dar Pánu Bohu.

Aj takýmto krásnym činom sme ukázali našim maličkým anjelikom v nebi, že na nich myslíme.

◆ POTRAVINOVÁ ZBIERKA TESCO

Naša farnosť sa po druhýkrát zapojila do potravinovej zbierky Slovenskej katolíckej charity v spolupráci so spoločnosťou TESCO a ďalšími organizáciami. Na Slovensku sa vyzbieralo 147 ton trvanlivých potravín a drogérového tovaru v celkovej hodnote 210 000 €.

Takto sme sa snažili v Rimavskej Sobote:

• štvrtok	736,50 kg	za 999,83 €
• piatok	537,50 kg	za 733,95 €
• sobota	853,50 kg	za 1 415,44 €
SPOLU	2 127,50 kg	za 3 149,22 €

Všetkým zúčastneným veľmi pekne ďakujeme.

◆ POSOLSTVO PANNY MÁRIE Z MEDŽUGORIA

Na žiadosť našich čitateľov Vám prinášame aj aktuálne posolstvo Panny Márie Kráľovnej pokoja z Medžugoria z 2. decembra 2018.

„Drahé deti, keď ku mne prichádzate ako k matke s čistým a otvoreným srdcom, vedzte, že vás počúvam, povzbudzujem, utešujem a predovšetkým sa prihováram

u svojho Syna. Viem, že chcete mať pevnú vieru a vyjadriť ju správnym spôsobom. To, čo môj Syn od vás žiada, je úprimná, silná a hlboká viera – a potom každý spôsob, akým ju vyjadrujete, je správny.

Viera je nádherné tajomstvo, ktoré sa uchováva v srdci. Je medzi nebeským Otcom a všetkými jeho deťmi, spozná sa podľa plodov a podľa lásky ku všetkým Božím stvoreniam. Apoštoli mojej lásky, deti moje, majte dôveru v môjho Syna. Pomôžte, aby všetky moje deti spoznali jeho lásku. Vy ste mojou nádejou – vy, ktorí sa snažíte úprimne milovať môjho Syna. V mene lásky, podľa vôle nebeského Otca a môjho Syna, som tu medzi vami pre vašu spásu.

Apoštoli mojej lásky, nech modlitbou a obetou budú vaše srdcia osvetené láskou a svetlom môjho Syna. Nech toto svetlo a láska osvecuje všetkých, ktorých stretáte a vracia ich môjmu Synovi. Som s vami. Zvlášť som s vašimi pastiermi. Svojou materinskou láskou ich osvecujem

a povzbudzujem, aby rukami požehnanými mojím Synom, požehnávali celý svet. Ďakujem vám.“

◆ ADVENT V RIMAVSKEJ SOBOTE

Prvou nedelou v mesiaci december, zapálením prvej adventnej sviečky na adventnom venci, sa aj v našom farskom kostole začal Advent = očakávanie narodenia Ježiša Krista. Už po tretíkrát sa aj na Hlavnom námestí v Rimavskej Sobote zapáluje adventný veniec. Ako prvú sviečku zapálil primátor mesta JUDr. Jozef Šimko, za prítomnosti predstaviteľov tunajších cirkví, ktorí prednesli krátke modlitby a zároveň požehnali adventný veniec. Ďalšie tri sviečky zapália jednotlivé cirkvi. Naša Cirkev bude zapáľovať 4. adventnú sviečku.

Každú sobotu o 16:30 h Vás všetkých pozývame na zapálenie svieci na adventom venci.

Jana Marcineková

STANE SA ...

Prinášame Vám prehľad akcií, ktoré by Vás mohli zaujať. Niektoré ponuky sú priamo z nášho farského spoločenstva a za niektorými budeme musieť vystretnúť, ale určite sa to oplatí.

◆ PLES 2019

Aj v roku 2019 plánuje pán dekan zorganizovať pre naše farské spoločenstvo Farský ples 9. februára 2019. Podrobnosti budú aktualizované počas farských oznamov v kostole na sv. omšiach.

◆ NÁRODNÝ TÝŽDEŇ MANŽELSTVA (NTM)

Na Slovensku sa už začali prípravy na budúcoročný Národný týždeň manželstva, ktorý sa uskutoční od 11. do 17. februára 2019. Sloganom bude heslo „Hráme sa spolu!“. Národný týždeň manželstva sa na Slovensku uskutoční po deviatykrát. Je organizovaný vo viac ako 20 krajinách na 4 kontinentoch. Slovensko sa k tejto myšlienke oficiálne pripojilo v roku 2011. NTM vždy prináša množstvo tipov a praktických spôsobov, ako rozvíjať to pekné a hlboké vo vzťahu tých, ktorí sa rozhodli, že budú spolu znášať dobré aj zlé. Viac informácií je možné nájsť na www.ntm.sk.

◆ PÚŤ ZAĽÚBENÝCH

V krásnom pútnickom mieste v Šaštíne sa v čase od 15. – 17. februára 2019 uskutoční Púť zaľúbených.

Bližšie informácie sa dozviete po sprístupnení informácií na stránke <http://www.bazilika.sk/> alebo na www.vyveska.sk.

◆ ON JE ŽIVÝ

Tento rok to bude už 24. ročník medzinárodného stretnutia mladých „On je živý“, ktorý organizuje Katolícka Komunita Emanuel. Stretnutie sa a koná počas troch dní (piatok, sobota a nedeľa) – tentokrát v nezvyčajnom čase a na nezvyčajnom mieste 26 – 28. apríla 2019 v Trenčíne.

Cieľom stretnutia je povzbudiť mladých ľudí vo vieri, umožniť im prežiť Božie milosrdenstvo a zažiť spoločenstvo. Súčasťou programu sú prednášky hlavného hosta, zaujímavé workshopy. Info na www.onjezivy.sk

(dokončenie zo str. 1)

Dieťa učí. Ježiš je pokorný a poslušný ako dieťa. Aj o tom hovorí Sväté písma. V pokore a poslušnosti sa ako dieťa správa k svojim pozemským rodičom a rovnako ako dospelý k svojmu nebeskému Otcovi. Pokora nás vedie k láske a tá nás učí milovať. Matka Tereza povedala: „Spočiatku som si myslela, že je potrebné obracať ľudí na vieri. Dnes viem, že je potrebné milovať.“

Nech nás novonarodené Dieťa v jasliach učí tej láske, skrize ktorú sa On - Boh stáva jedným z nás. Nech sú tohoročné sviatky Božieho narodenia dňami úprimnej lásky prejavujúcej sa aj v tom najmenšom úsmeve našich tvári a to nielen počas Vianoc.

Všetkým čitateľom nášho časopisu, všetkým mojim farníkom ako aj obyvateľom nášho mesta prajem požehnané milostiplné sviatky Božieho narodenia. Nech svetlo betlehemskejho Dieťaťa ožiarí životy nás všetkých, aby sme vedeli kráčať v pravde a pokore Božích detí a dokázali zvládnúť tú najdôležitejšiu úlohu nášho života, úlohu milovať.

Rastislav Polák, dekan - farár

NÁRODNÝ TÝŽDEŇ
MANŽELSTVA

Aby sme poznali svoj Boží chrám: Blahoslavená Zdenka Schelingová rehoľníčka, panna a mučenica

24. december je pre všetkých malých či veľkých veľkým dňom. Slávime vigíliu Narodenia Pána Ježiša, deti dostávajú darčeky od maličkého Ježiška a „dospeláci“ sa tešia z radosti tých najmenších. Ale tento deň je pre našu farnosť a celé katolícke spoločenstvo významné aj tým, že sa narodila v Krivej na Orave naša orodovníčka blahoslavená sestra Zdenka.

Detstvo, škola a vstup do rehoľného života

Zdenka sa narodila ako desiatá z jedenástich detí. Pokrstená bola 27. decembra 1916 a pri krste dostala meno Cecília. Rodičia Pavol a Zuzana boli statoční ľudia a dávali svojim deťom vzornú náboženskú výchovu, postavenú na živej modlitbe a svedomitej práci. V rokoch 1923 – 1931 navštievovala Cecília ľudovú školu v Krivej. Medzi spolužiakmi bola oblúbená; bola usilovná, poslušná a rada pomáhala iným.

Cecília sa pre rehoľný život rozhodla na základe vlastného uváženia. Ako pätnásťročná nastúpila do ma-

terského domu sestier sv. Kríža v Podunajských Biskupiciach, rozhodnutá zasvätiť svoj život láske k Bohu a k blížnemu. Rodičia jej rozhodnutím boli nadšení a súrodenci boli na ňu veľmi hrdí. Po absolvovaní ošetrovateľskej školy sa stala postulantkou a 28. januára 1936 vstúpila do noviciátu v Podunajských Biskupiciach a dostala rehoľné meno sestra Zdenka. Po zložení prvých sľubov pracovala ako zdravotná sestra v nemocniacích po celom Slovensku.

Politické zmeny

Po politickej zmene v roku 1948, Komunistická strana v bývalom Československu začala otvorené prenasledovanie Cirkvi. Mnohí vereiaci boli diskriminovaní pre svoju vieru, biskupi a kňazi prenasledovaní a väznení, rehoľné kongregácie zlikvidované a ich členovia poslaní na nútené práce. Sestra Zdenka si uvedomovala potrebu brániť cirkev. Odhodlala sa k odvážnym skutkom a tak podľa svojho poznania, síl a možností vyjadriła svoj odpor voči nespravidlivému násiliu. Jej postoje vyjadro-

vali vnútornú ochotu priniesť aj veľké obety pre trpiaci Cirkev. Dvakrát sa podieľala na príprave útekov väznených katolíckych kňazov.

Po jej zatknutí 29. februára 1952, bola sestra Zdenka vo vyšetrovacej väzbe kruto mučená. Potápali ju do vody, pokial sa nezačala dusiť, naťahovali ju po strop a pritom ju bili. Vyšetrovateelia sa trýznením snažili prinútiť sestru Zdenku, aby prezradila informácie, ktoré sa vôbec nevzťahovali na skutok, pre ktorý bola zatkнутá. Nakoniec bola odsúdená 17. júna 1952 na 12 rokov väzenia a 10 rokov straty občianskych práv za údajnú velezradu, čiže za jeden z najťažších prečinov proti štátu. Od roku 1952 do roku 1955 bola sestra Zdenka premiestňovaná z jedného väzenia do druhého. Od svojho zatknutia až do posledných chvíľ svojho pozemského života znášala všetky utrpenia s hrdinskou trpezlivosťou, s vedomou ochotou i zomrieť pre Pána Boha a pre dobro Cirkvi a bez akejkoľvek nenávisti voči tým, ktorí jej ubližovali. Takto sestra Zdenka zažiarila ako vzor vernosti a odpustenia.

Ubitá skoro až k smrti vyrieckla: „Odpustenie je najväčšia vec v živote.“

Väznená bola v Rimavskej Sobote (v dnešnej budove psychiatrického oddelenia kde je umiestnená pamätná tabuľa), Pardubiciach, Brne, vo väzenskej nemocnici v Prahe na Pankráci, kde sa stretla s paní Helenou Wildeovou – Kordovou, ktorej jedinej zverila dôležité podrobnosti, predovšetkým o utrpení vo vyšetrovacej väzbe. Svedectvo pani Heleny Wildeovej – Kordovej, sa stalo známym až po 40-tich rokoch, po jej príchode na Slovensko 27. septembra 1994.

Z Prahy bola sestra Zdenka 16. apríla 1955 ako ľažko chorá prepustená z väzenia a prijatá do nemocničného ošetrenia v Trnave. Sestra Zdenka prijala svoj stav ponížene a niesla svoj kríž s odovzdanosťou do Božej vôle. Zaopatrená sviatostami zomrela (počas svätej omše) v trnavskej nemocnici, a to 31. júla 1955 o 7:45 h.

Takto tridsaťosemročná, odvážna a vždy usmievavá Božia služobnica sestra Zdenka Schellingová, pripodobnená Ježišovi Kristovi na ceste kríža, dala svoju obetu najvyššie svedectvo lásky.

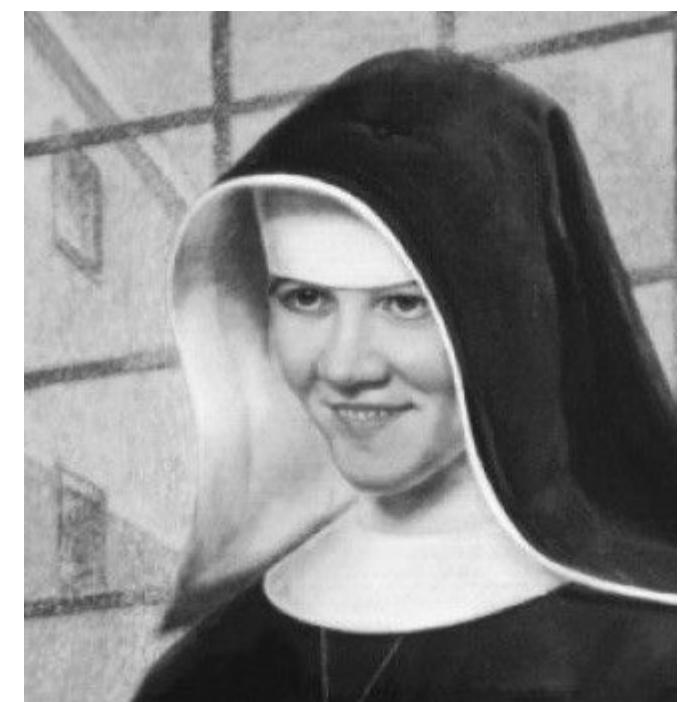
2. augusta 1955 boli jej telesné pozostatky uložené na Starom cintoríne v Trnave.

Oslobodenie a blahorečenie

6. apríla 1970 Krajský súd v Bratislave, za predsedníctva JUDr. Júliusa Matečného, oslobodil sestru Zdenku – Cecíliu Schelingovú od žaloby pre trestný čin velezrady. Najvyšší súd SSR zrušil rozsudok v celom rozsahu 18. novembra 1970 a tým umožnil úplnú občianskoprávnu rehabilitáciu sestry Zdenky.

V roku 1979 sa rušil Starý cintorín v Trnave, kde bol aj hrob sestry Zdenky. Telo Sestry Zdenky bolo spolu s desiatimi sestrami Svätého kríža exhumované 15. októbra 1979 a deň nato prevezené na cintorín do Podunajských Biskupíc.

Diecézny proces blahorečenia Sr. Zdenky bol otvorený 18. septembra 2000 otcom arcibiskupom Jánom Sokolom v Trnave. Druhá exhumácia jej ostatkov bola 16. 6. 2003. Siedmeho júla 2003 sa ukončila rímska fáza procesu blahorečenia, keď Svätý Otec Ján Pavol II. potvrdil blahorečenie sestry Zdenky Schellingovej. Na sviatok Povýšenia Svätého kríža 14. septembra 2003, dostalo Slovensko ďalšiu blahoslavenú – rehoľnú sestru z Kongregácie milosrdných sestier Svätého kríža – sestru Zdenku. Dokumenty pre rímsku fázu svätorečenia sestry Zdenky boli v Ríme prijaté 11. marca 2014, ako zástupkyne všetkých mučeníkov komunistického

režimu v našej vlasti.

Sviatok: 31. júl; na Slovensku 30. júl

Narodila sa: * 24. december, Krivá na Orave

Zomrela: † 31. júla 1955 v Trnave

Pri príležitosti 100. výročia od narodenia blahoslavenej Zdenky Schellingovej vznikla divadelná inscenácia „Chcela by som lietať“, v podaní tanecného divadla Atak.

**„Vždy máme istotu,
že sme v Božích rukách
a celkom sa môžeme spoliehať
na jeho otcovskú dobrotu.“**

Bl.sestra Zdenka

Jana Marcineková

Prvý vianočný betlehem

Historicky prvý betlehem vytvoril Svätý František z Assissi v roku 1223. Inšpiroval sa pri svojej návštive mesta Betlehema, kde na neho silno zapôsobila atmosféra tohto miesta. Preto sa rozhodol, že ju sprostredkuje aj svojim krajanom. Ako vhodné miesto vybral jaskyňu pri meste Greccio v Taliansku. Prvý betlehem bol živý. Svätý František so svojimi pomocníkmi našiel seno aj dieťa, zohnal aj osla a vola, ktorí stáli vedľa jasľí. Keď sa zišli obyvatelia mesta pri svetle sviečok a fakiel, Svätý František sám prednesol kázeň. Táto jednoduchá a skromná

oslava mala poslúžiť predovšetkým ako pripomienka Kristovho života a jeho odkazu. Výjav pripomínajúci zrodu Spasiteľa mal veľmi silný duchovný rozmer. Táto scéna sa z Talianska

veľmi rýchlo rozšírila do kresťanských komunit po celom svete.

Rozšírenie betlehemov pomohlo predovšetkým ich predstavenia v kostoloch a kláštoroch. Dlhú dobu sa udržiavala tradícia živých

betlehemov, ale s postupom času sa z týchto scén stávala ľudovejšia zábava i so svojimi nedostatkami. Dochádzalo k zosmiešňovaniu niektorých postáv, čo viedlo k nedorozumeniam medzi veriacimi. Predstaviteľia Cirkvi mali obavy z prílišnej sekularizácie témy a následných nepokojo. Tak došlo v niektorých krajinách k zákazu vianočných betlehemov na cirkevnej pôde. Paradoxne sa tak betlehemy ešte viac rozšírili medzi jednoduchých ľudí a do ich domácností.

Vianočný betlehem sa stal neoddeliteľnou súčasťou vianočných sviatkov - symbolom rodinnej pohody, šťastia a otvorených sŕdc.

Vladimíra Haninčíková

LITURGICKÝ SLOVNÍK

V tomto čísle si predstavíme ďalšie liturgické nádoby a predmety, ktoré sa používajú pri sv. omši a liturgických sláveniach.

PATÉNA – (kalichová paténa bola predstavená v predošom čísle) kovový podnos, často s rúčkou, ktorú používajú miništanti pri rozdávaní sv. prijímania. Zabraňuje nečakanému spadnutiu Božieho Tela.

MISKA – nádoba na uchovávanie Božieho Tela. Môže mať pokrievku.

AMPULKY – dvojica malých nádob (zväčša sklenených, alebo kovových), v ktorých je naliata voda a víno.

LAVABO – látka, ktorá sa ukladá k ampulkám. Slúži na umytie rúk celebranta pri príprave obetných darov.

CIBÓRIUM – kovová nádoba, v ktorej sa uchovávajú premenené hostie do bohostánku.

KUSTÓDIA – nádoba na uchovanie Božieho Tela (menšia, ako cibórium).

VASKULUM – nádoba s vodou, ktorá sa uchováva pri bohostánku. Slúži na umytie prstov a zmytie prípadných zachytených čiastočiek Božieho Tela, aby sa nezneuctili a neprišli do kontaktu s okolitými predmetmi, prípadne aby nespadli na zem.

MONŠTRANCIA – slúži na uchovanie Najsvätejšej svatosti. V strede je schránka a v nej lunula (predmet v tvare polmesiaca), v ktorej je uložená premenená hostia.

Jozef Gödri

Miska

Ampulky

Paténa

Kustódia

Cibórium

Monštrancia

Lunula

Lavabo

Stretnutie spoločenstiev mladých Rožňavskej diecézy

V sobotu 24. novembra 2018 sa uskutočnilo stretnutie spoločenstiev mladých Rožňavskej diecézy vo farnosti Poltár, na ktorom sme sa zúčastnili aj my mladí z Rim. Soboty.

Začali sme sv. omšou vo farskom kostole sv. Cyrila a Metoda. Slúžil ju náš pán kaplán Peter a v homílii sa nám prihovoril koordinátor mladých za našu diecézu, o. Patrik Balázs. Celá sv. omša sa niesla v jednom slove a to svedectvo – slávila sa totiž spomienka na 117 vietnamských mučeníkov. Aj my sme rovnako povolaní vydávať svedectvo, hoci nás nie je veľa. Avšak príklad týchto mučeníkov nám ukazuje, že aj malý počet verných dokáže veľké veci.

Po sv. omši sme sa presunuli do farského centra, kde sme sa dozvedeli o plánovaných akciách v našej diecéze. Timothy tour bude 26. januára 2019 u nás v Rimavskej So-

bote. Dekanátne stretnutie mladých malohontského a novohradského dekanátu bude 9. marca 2019 tiež v Rimavskej Sobote. V krátkosti nám bola aj predstavená nová kaviareň „Tu som“, ktorá sa nachádza v Brezne a je práve ladená štýlom stretnúť sa ako kresťania. Po obednej prestávke, kde nás pohostil domáci pán farár o. Jozef Haľko, nasledovala diskusia s prednáškou na tému: „Som v spoločenstve... a čo ďalej?“

Počas nasledujúcej hodiny a pol sme mohli získať odpoveď na otázku: „Čo to znamená byť v spoločenstve pre mňa.“ Mali sme možnosť spoznať, aké nám vlastné dary do nás Boh vkladá, či som „doma“ viac v úlohe proroka, apoštola, evanjelistu, pastiera alebo učiteľa.

Som veľmi rád, že som sa mohol zúčastiť na tomto stretnutí. Spoznal som nových ľudí a nadobudol nové skúsenosti.

Dávid Stehlík

O službe lektora pri slávení svätej omše

alebo

čo by mal vedieť ten, kto chce čítať v liturgii Božie slovo

Už podľa veľmi starej cirkevnej tradície, v súlade s rozdelením liturgických funkcií, biblické čítania prednáša (okrem Evanjelia) lektor. Má byť náležite pripravený a schopný dobre predniesť text. Lektor môže predniesť úmysly všeobecnej modlitby a niekedy aj žalm. Lektor má milovať Sväté písma, študovať ho a často ho čítať. Dnes sa lektorát chápe ako služba (ministérium), ktorá môže byť udelená laikom.

Čítanie Božieho slova a jeho výklad

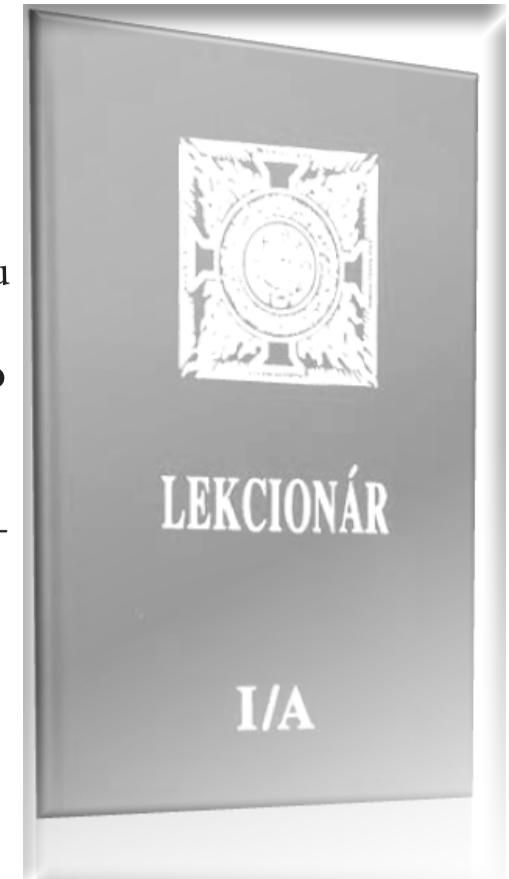
Ked' sa v Cirkvi číta Sväté písma, sám Boh hovorí k svojmu ľudu, a Kristus, prítomný vo svojom slove, ohlasuje Evanjelium. Čítanie Božieho slova je dôležitým prvkom liturgie, a preto ho majú všetci počúvať s úctou. Hoci v čítaniach zo Svätého písma sa Božie slovo obracia na všetkých ľudí všetkých čias a hoci je im zrozumiteľné, jeho väčšia zrozumiteľnosť a účinnosť sa ešte podporuje živým výkladom. Liturgia slova sa má sláviť tak, aby napomáhala meditácii, preto sa rozhodne treba vyvarovať každej forme náhlenia, ktoré prekáža sústredeniu sa. V slávení svätej omše s ľudom sa majú čítania vždy prednášať od ambony. Povinnosť prednášať čítania podľa tradície nie je predsednícka, ale služobná. Čítania preto prednáša lektor, Evanjelium však zvestuje diakon alebo iný kňaz. Lektor má určenú úlohu pri slávení Eucharistie a plní ju aj vtedy, keď sú prítomní vysvätení posluhujúci. Ten, kto verejne v kostole číta Sv. písma, musí ho čítať tak, aby poslucháči poznali posvätnosť Božieho slova. Je potrebná výchova lektorov, nielen čo sa týka techniky čítania, ale i obsahu.

Pravidlá pre lektorov

1. Čítanie si treba vopred **vždy** prečítať. Treba sa s textom oboznámiť, snažiť sa ho pochopiť, hľadať najvhodnejšiu formu prednesu. (Najmä nedeľné čítanie je potrebné si aj premysliť, premeditovať.)
2. Treba dbať (najmä v nedelu) na úpravu svojho zovňajšku (vhodné oblečenie i vhodný účes).
3. Pred sv. omšou príde lektor do sakristie (včas, nie na poslednú chvíľu). Tu si môže ešte pozrieť text v lektoriu; upraviť sa.
4. Je vhodné ešte pred začatím omše pomodliť sa súkromne modlitbu lektora.
5. Počas sv. omše sedí lektor na vhodnom mieste blízko ambony.
6. Až po skončení modlitby a **po** spoločnom *Amen*, vtedy keď si ostatní sadajú, lektor vyjde z lavice a kráča k ambone. (Nie cez modlitbu, aby nepútal na seba pozornosť! Počas usádzania je dosť času na pokojný príchod k ambone.)
7. Kto číta druhé čítanie, prichádza k ambone počas posledného opakovania responzória žalmu.
8. Lektor kráča k ambone pomaly, dôstojne. Pri ambone stojí vzpriamene, s nepodlomenými nohami.
9. Po príchode k ambone sa upokojí, uvedomí si,

čo ide robiť. Môže si v duchu povedať prosbu, napr.: „Pane, pomáhaj mi v tejto službe, aby som ju konal na Tvoju slávu.“

10. Začne čítať, až keď sa všetci usadia a nastane ticho. Druhé čítanie začína čítať hned po skončení spevu žalmu.
11. **Nikdy** sa nečíta nadpis „PRVÉ ČÍTANIE“ alebo „DRUHÉ ČÍTANIE“, ani nadpis vytlačený kurzívou !
12. Lektor číta posvätný text (Božie slovo!) **nahlas**, **zreteľne a pomaly**. Uvedomuje si, že nečíta pre seba, ale pre tých, ktorí sú zúčastnení na bohoslužbe.
13. Pri čítaní načim dodržiavať pravidlá slovenskej výslovnosti. Treba sa vyvarovať nárečových prvkov.
14. Nadpis **Čítanie z knihy ...** a výzvu na konci **Počuli sme Božie slovo** treba oddeliť od ostatného textu krátkou prestávkou.
15. Pri záverečnej výzve **Počuli sme Božie slovo** sa lektor pozrie na tých, pre ktorých číta.
16. Až **po** odpovedi ľudu lektor odíde späť na svoje miesto.
17. Ak lektor má svoje miesto blízko ambony a neprechádza popred bohostánok ani popred oltár, **nerobí žiadne gestá (poklaknutie, úklon)**, kráča priamo k ambone.

MODLITBA LEKTORA

Všemohúci Bože,
ty si ma pozval k službe lektora,
požehnaj ma,
aby som zreteľne prednášal(a)
slová Svätého písma
a svojím životom svedčil(a) o tom,
čo ústami prednášam.
Amen.

alebo:

Všemohúci Bože,
ty si ma prijal do služby lektora,
požehnaj ma,
aby som jasne čítal(a)
slová Svätého písma
a podľa nich aj žil(a).
Skrze Krista, nášho Pána.
Amen.

SVÄTÝ MIKULÁŠ A LEGENDY O ŇOM

Každoročne prichádza 6. decembra všetky deti potešíť vzácnou návštavu - svätý Mikuláš. Málko vie, že pôvod tohto dobrodinca je v Malej Ázii, dnešnom Turecku.

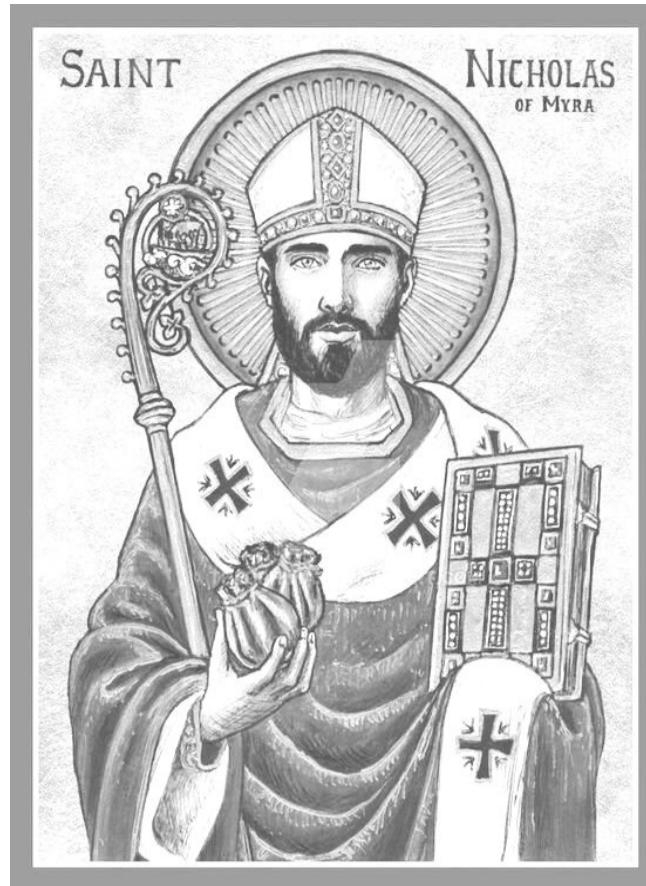
Práve tu pôsobil v prvej polovici štvrtého storočia biskup menom Mikuláš. O jeho živote a činoch je známych len málo faktov a dôkazov. Historické zdroje prezrádzajú, že bol nielen temperamentnou osobnosťou, ale taktiež veľkým diplomatom, ktorý neraz uprednostnil milosť pred tvrdým zákonom a pomohol tak mnohým ľuďom v núdzi.

A tak je celkom prirodzené, že práve svätý Mikuláš je jednou z najobľúbenejších postáv a to nielen vo svete kresťanstva.

Mikuláš sa narodil medzi rokmi 270 a 286 v Patare – dnešných ruinách pri mieste Kalkan v Turecku. Bol synom majetných rodičov, ktorých dedičstvo neskôr rozdal chudobným. Ked' mal 19 rokov, tak ho jeho strýko, vtedajší biskup z Myry (dnes mesto Demre na juhu Turecka), vysvätil za kňaza. Krátko po strýkovej smrti sa stal jeho nástupcom v Myre, malej obci juhozápadne od Antalye. Bol povestným svojou dobročinnosťou.

Veno pre tri panny

O živote svätého Mikuláša koluje mnoho

legiend. Najznámejšia a najrozšírenejšia z nich z neho spravila svätého patróna detí známeho po celom svete. Prispel k tomu príbeh o mužovi, ktorý vyšiel na mizinu a rozhadol sa, že zo svojich troch dcér urobí neviestky, lebo im kvôli chýbajúcemu venu nemohol nájsť ženicha. Mikuláš, ktorý zdedil bohatstvo po svojich rodičoch, tajne vhodil hrudky zlata cez komín a okná ich domu a zmenil tak osud dievčat, ktoré sa mohli napokon šťastne vyuťať.

Záchranca pútnikov na nebezpečnom mori

Ďalšia povest hovorí o príbehu troch námorníkov, ktorí sa dostali do ohrozenia života na rozbúrenom mori pri tu-

reckom pobreží. Po úpenlivých prosbách adresovaných svätému Mikulášovi sa im zjavil mocný muž, ktorý sa chopil kormidla, premohol víchricu a opäť zmizol. Až v kostole v Myre námorníci spoznali svojho záchrancu v obraze svätého Mikuláša.

Rímskych vojvodcov zachránil pred smrťou

Jedna z najstarších legiend o svätom Mikulášovi hovorí o záchrane troch rímskych vojvodcov. Títo traja bojovníci sa v Myre stali svedkami udalosti, pri ktorej Mikuláš zachránil nevinných pred popravou tým, že vytrhol katovi meč z rúk. V čase, kedy sa títo traja vojvodcovia sami stali obeťami veľkej intrígy, čakajúc na smrť, volali Mikuláša o pomoc. Ten sa zjavil ich cisárovi a hrozil mu, že ak sa ich poprava uskutoční, bude to mať neblahé následky. Podľa legendy vojvodcov aj pustili na slobodu.

Deň úmrtia sa stal sviatkom

Deň úmrtia svätého Mikuláša 6. decembra bol vyhlásený za sviatok. Presný dátum jeho smrti nie je známy. Podľa historických zdrojov umrel niekedy medzi rokmi 345 a 351 v Myre. Kedže Mikuláša už niekoľko storočí považujú za patróna detí, je tento cirkevný sviatok výnimčný najmä pre mladých ľudí. Mikuláš je známy aj ako patrón požiarnikov, cestovateľov, hospodárov, obchodníkov, mäsiarov, rybárov, námorníkov a mnohých ďalších.

? Vy sa pýtate -Hlas srdca odpovedá !

Máte nezodpovedané otázky, týkajúce sa našej viery, liturgie, Svätého písma, sviatostí a pod.?

Chceli by ste sa niečo „k veci“ spýtať našich duchovných otcov ?

Žiadten problém, práve pre Vás je totiž určená naša pravidelná rubrika:

„*Vy sa pýtate - Hlas srdca odpovedá*“.

Napište nám svoje otázky na mailovú adresu caspopishlassrdca@gmail.com, alebo nechajte v obálke v sakristii nášho kostola; odpoveď zistíme a uverejníme v najbližšom vydanií Hlasu srdca. Na Vaše otázky odpovedá vsdp. Rastislav Polák – dekan.

Pýta sa 38-ročný Roman s manželkou Adrikou (29):

“Sme dosť vlažní katolíci, na svätú spoved' chodievame len na Vianoce a Velkú noc. Chceme sa opýtať: čo to znamená, ak je človek v stave posväčujúcej milosti? Zaujíma nás to najmä z pohľadu hriechov a svätého prijímania, kedy ešte áno a kedy už nejsť na sväté prijímanie. A chceme sa spýtať, či sú aj iné druhy milostí?”

HS: Ak by sme sa na frekvenciu vašej sv. spovede pozreli z pohľadu prikázaní, tak môžeme konštatovať, že ste neprestúpli zákon, nakoľko ste naplnili cirkevné prikázanie - aspoň raz v roku sa vyspovedať a priať sviatosť Oltárnu. Z pohľadu milosti je potrebné zdôrazniť, že duchovní otcovia nás povzbudzujú k pravidelnej mesačnej sv. zmierenia. Kto prichádza pravidelne k sv. zmierenia, udržiava si vo svojej duši stav milosti, nakoľko jeho náklonnosť k hriechu je menšia.

Samozrejme túto milosť strácame, keď upadneme do hriechu, čiže keď prestúpime niektorý z Desiatich Božích prikázaní. Ak sme spáchali len ľahký hriech, stačí oľutovať a môžeme ísť na sv. prijímanie, lebo Eucharistia nás od ľahkých hriechov očistuje a dodáva nám novú silu. Aby hriech bol ľažkým hriechom, musí spĺňať tri podmienky:

- ♦ ide o ľažkú vec vo vzťahu k desatoru
- ♦ sme pri zdravom rozume
- ♦ nikto nás k hriechu nenúti.

Ked' spáchame ľažký hriech, nemôžeme priať Eucharistiu, lebo by sme prijímali

svätokrádežne. Čažký hriech nás robí akoby mŕtvymi, pretože v stave čažkého hriechu sa uzatvárame pred pôsobením milosti. Podľa učenia Katolíckej cirkvi, ak by sme zomreli, ideme do večného zatratenia, sme v stave nemilosti.

Samozrejme veriaci človek by sa mal túžiť čo najskôr z takého stavu dostať, lepšie povedané, mali by sme žiť tak, aby sme sa do takého stavu nedostali. Pri sv. spovedi, sa nám odpúšťajú všetky hriechy a večné zatratenie. Ostávajú nám len časné tresty za hriechy a tie sa dajú odpuštiť odpustkami tu na zemi alebo potom vo večnosti, v očistci, ale mystici tvrdia, že utrpenie tu na zemi sa nedá porovnať s utrpením, ktoré duša musí podstúpiť v očistci.

Každou sv. spovedou dostávame milosť posväcujúcu a milosť pomáhajúcu. Posilňujeme sa milosťou, aby sme vede-

li zvládať čažkosti každodenného života. Tak ako sa človek zašpiní pri práci, alebo ak niekde spadne či potkne sa, čo najskôr sa dá do poriadku. Nepovie si, môžem byť aj špinavý nejaký ten deň, týždeň, mesiac, roky. Prečo to nie je tak s nami aj v duchovnom živote? Prečo žijeme v hriechoch svojho života neraz aj celé roky? Pretože svedomie v nás tak otupelo, že nepociťujeme svoju hriešnosť. Božie slovo nám však hovorí: „Ak hovoríme, že nemáme hriechy, klameme sami seba a nie je v nás pravda.“

(1 Jn 1,8)

Je zaujímavé, že tí ľudia, ktorí prichádzajú raz-dvakrát do roka na sv. spoved, väčšinou „nemajú hriechy“ a tí ktorí prichádzajú raz mesačne (ja chodím raz za dva týždne) máme veľmi veľa hriechov. To je Božia milosť, ktorá v nás pôsobí a osvecuje náš rozum a mysel, aby sme nevideli

len svoje hriechy, ale aj zanedbania dobra, ktorými sa taktiež voči Bohu prehrešujeme.

V neposlednom rade je potrebné zdôrazniť aj to, o čom sa často nehovorí, a to je skutočnosť, že následky našich hriechov prechádzajú aj na naše potomstvo, až kým za ne niekto „nezapláti“. Prechádzajú naň v podobe nepožehnania alebo náklonnosti k niektorým hriechom. „Zaplatiť“ alebo odčiniť hriechy našich predkov môžeme tým, že robíme tzv. zástupné pokánie. A čo to znamená v praxi? Znamená to, že môžeme na tento úmysel obetovať Pánu Bohu modlitby, pôsty, alebo dobré skutky. Opakom nepožehnania je požehnanie. A kto chce vedieť, čo je to požehnanie, nech si prečíta Žalm č. 1.

Rastislav Polák, dekan - farár

Na zamyslenie...

V tomto čísle na tému:

HRIECH ALEBO CNOST?

Sedem hlavných hriechov – pýcha, lakomstvo, závisť, hnev, smilstvo, obžerstvo, lenivosť. Pojmom hlavný hriech sa nemyslí hriech, ktorý je pred Bohom najvážnejší, najťažší či „najsmrteľnejší“. Hlavný znamená, že hriech vychádza z hlavy (lat. caput), preto sa v iných jazykoch nazývajú aj kapitálne hriechy. Iné pomenovanie je kardinálny hriech, z lat. cardo - pánt (prenesene okolo ktorého sa všetko otáča). Ide o stavy mysele, okolo ktorých sa „otáča“ celá hriešnosť človeka. Ide teda o hriechy a ľudské slabosti, z ktorých najčastejšie vychádza ďalšie hriešne konanie. Hlavnými hriechmi sa nazývajú preto, lebo plodia iné hriechy a iné neresti. K nim v ostrom protiklade sedem cností – pokora, štedrosť, dobroprajnosť, trpežnosť, cudnosť, striednosť a činorodosť. A tak každý ľudský život sa od nepamäti napĺňa medzi „mantinelmi“ dobra a zla, hriechov a cností. Lenže žijeme akúsi zvláštnu dobu. Zvláštnu okrem iného v tom, že súčasný človek sa snaží všetko dobré, všetky Božie zákonitosť prekrútiť podľa vlastných predstáv pod pláštikom obhajoby všetkých svojich chúťok a pohodlia s totálnou ignoráciou morálnych zásad a hodnôt. Začína to skľzavať do nevídanej absurdity, ktorá veľmi nebezpečne rozvracia podstatu ľudského bytia. Tomuto zvrátenému kolotoču sa nevyhlo ani ponímanie hriechov a cností.

Nedá mi preto, aby som sa s vami nepodelila s obsahom jedného mailu, ktorý som dostala pred pár rokmi:

VRECE HRIECHOV A CNOSTÍ TVOJE VRECE NA CESTU DO NEBA

Z pravdy súčasnej doby:

Ľudia obrátili na ruby sedem hlavných hriechov a vyhlásili ich za cnosti:

- Pýchu nazvali zdravým sebavedomím;
- Lakomstvo zákonom fungujúcej ekonomiky;
- Závisť (aj nenávisť) bojom o spravodlivosť a politickú slobodu;
- Hnev rozhorčením nad názormi druhých;
- Smilstvo zdravým biologickým inštinktom;
- Obžerstvo vysokou životnou úrovňou;
- Lenivosť filozofickým postojom...

Čo dodať? Dá sa ešte zlo, šíriace sa ako nekontrolovaná strela, zastaviť? Kam až budú siahať dôsledky bezbrehého ľudského egoizmu? Čažko povedať, ale snáď každý jeden z nás by mal začať od seba, vykonať si vlastný „duševný striptíz“, ako s obľubou hovorievala moja profesorka dejepisu, alebo ako v jednej homílie uviedol pán dekan: „Nesúđte iných, prečo robia či nerobia toto alebo ono. Položte sami sebe otázku, prečo ste urobili alebo neurobili toto alebo ono.“

Alena Perželová

KONCERTY
Základná umelecká škola
v Rimavskej Sobote

Vianočné zastavenie verejny vianočny koncert žiakov ZUŠ

19. decembra 2018 o 18:00 hod. v rímskokatolíckom kostole

Koncert podporili: CASINO CLUB Rimavská Sobota a SRRZ-RODIČOVSKÉ ZDRUŽENIE pri ZUŠ v Rimavskej Sobote Rímskokatolícka cirkev, farnosť Rimavská Sobota Občianske združenie Arioso Vás pozývajú na

VIANOČNÝ KONCERT

28.12.2018 o 18:00 hod. v Kostole sv. Jána Krstiteľa

Účinkujúci: Brigitá Tivadarová - soprán Quartetto Ristretto Martin Mihalík - organ Antonín Horkel - trúbka

Program: Panis Angelicus, Ave María, Adeste Fideles, barokové inštrumentálne skladby, vianočné koledy

Vstup voľný

MARTIN VETRÁK
vás pozýva na svoj KOMORNÝ RECITÁL

Klavirny doprovod: ANNA BURDOVÁ

Farský kostol 6. 1. 2019; 16:00

Vstup voľný

Martin Vetrák Official Martin Vetrák Fanpage vetrakmartin

Predstavujeme pútnické miesta (nielen) na Slovensku.

Mariazell (Rakúsko)

Prečo sme do vianočného čísla zaradili práve toto pútnické miesto? Dôvodov je viacero - atmosféra Adventu a Vianoc, ktorá je v tomto maličkom mestečku neopakovateľná; okrem očistu ducha si môžete užiť parádnú lyžovačku, ale tým hlavným je určite legenda o vzniku pútnického mesta Mariazell.

O čom teda hovorí legenda?

Rok 1 157, tesne pred Vianocami, 21. decembra večer: opát Otker z benediktínskeho kláštora St. Lambrechta posielal do tohto regiónu mnícha menom Magnus. Mnich má za úlohu poskytnúť duchovnú starostlivosť a podporu tunajším ľuďom. Opát súhlasí, aby si mohol na dlhú cestu vziať so sebou neveľkú, iba 48 cm vysokú sošku Panny Márie vyrezanú z lipového dreva. Takmer pred cieľom padá Magnusovi do cesty obrovská skala, ktorá mu nedovoľuje pokračovať v jeho púti, a tak sa Magnus so svojou modlitbou obracia o pomoc na Božiu Matku. Zrazu sa skala štiepi a mnich môže pokračovať ďalej. Po príchode do cieľa Magnus stavia sochu na peň, nad ktorým postaví prístrešok, ktorý bude slúžiť ako kaplnka a zároveň aj jeho príbytok. Miesto, ktoré sa čoskoro stane centrom duchovného života a onedlho aj cieľom pútnikov dostáva meno po „Márii v cele“ – Mariazell.

Mariazell – maličké mestečko v Hornom Štajersku je dnes najväčšou národnou svätyňou Rakúšanov. Uprostred nádhernej alpskej prírody je cieľom pútnikov majestátna päťlodová Bazilika Narodenia Panny Márie. Exteriér baziliky je nenápadný, avšak vnútro skrýva naozajstné skvosti. V strede baziliky je umiestnená posvätná soška Panny Márie. Mariazellskú Madonu volajú tiež Magna Mater Austriae (Veľká Matka Rakúska), ale sú známe aj jej názvy Mater Gentium Slavorum (Matka slovanských národov) a Mater Hungarorum Domina (Panovníčka Maďarov). Počas celého roka je zaodetá do drahých vyšívaných šiat. Len dvakrát do roka – 21. decembra a 8. septembra – je možné uzrieť ju bez nich. Pozornosť púta aj Pokladnica pre milodary. Za zmienku rozhodne stojí dar kráľa Ludovíta z Anjou, ktorý venoval obraz Madony. Zahabiť sa nedala ani slávna Mária Terézia, ktorá venovala vzácny zdobený oltár. Na pos-

chodí baziliky sú stovky ďalších obrazov.

V okolí Mariazella môžeme navštíviť ďalšie sakrálné pamäti hodnosti, množstvo kaplniek a kostolíkov. Osobitnú pozornosť si zasluhuje Svätá studňa: vode, ktorá z nej vyteká sa pripisujú mimoriadne liečivé účinky. Krásnou Krížovou cestou (jednotlivé zastavenia sú z keramiky) sa dostanete až na samotnú Kalváriu, odkiaľ je dychvyražajúci pohľad na celý Mariazell.

V roku 1980 bola otvorená Mariazellská pútnická sieť 06 Via Sacra. Pútnická trasa vedie cez spolkové krajinu: Viedeň, Dolné Rakúsko, Burgenland, Horné Rakúsko, Salzburg, Korutánsko a Štajersko a má celkom dĺžku 1 300 km. Zároveň spája hlavné mestá spolkových krajin: Viedeň, St.Pölten, Eisenstadt, Salzburg, Linz, Klagenfurt a Graz s Mariazellom.

Advent v Mariazelli, to je osobitná kapitola. Na Hlavnom námestí je umiestnený najväčší visiaci Adventný veniec na svete s priemerom 12 metrov a 24 sviečkami. Celková hmotnosť venca je 6 ton. V Bazilike sa počas celého Adventu denne slávia rorátne sväté omše. Od roku 2000 prichádza do Mariazella množstvo pútnikov a turistov všetkých vekových kategórií, aby na vlastnej koži precítili nenapodobiteľnú atmosféru najväčších a najúspešnejších vianočných trhov v Rakúsku. Všade rozvoniacú mariazellské medové perníčky. Každý deň sa koná množstvo zaujímavých podujatí, aby príprava na príchod Spasiteľa bola dokonalá.

Jozef Koronczi

slúbiť, že pôjdeme aj na budúci rok.

Pre mňa asi najkrajší zážitok bol okrem scénok a všetkých krásnych piesní určite svedectvo muža, ktorý bol na dne. Bral drogy a jeho rodičia to už viac nemohli znášať a tak ho vyhodili na ulicu. Pod mostom, keď už bol úplne zlomený, si uvedomil svoje chyby a šiel odprosiť rodičov, aby mu odpustili. Pravdaže si musel odpykať svoj trest, liečil sa a dnes je otcom piatich detí a je šťastný. Osudy takýchto ľudí sú pre mňa veľkým poučením.

Videla som tam veľa ľudí, od malých detí, cez mojich rovesníkov až po dospelých a starších ľudí. Táto tour nie je len pre nás mladých, dotkne sa srdc všetkých a prosté musí v nás niečo zanechať. Ak nie, tak sme tomu sami nedávali veľké nádeje alebo sme si tie slová nebrali k srdcu, čo je veľká škoda.

Som veľmi vďačná, že som tam mohla byť a už sa teším na budúci rok.

**Žofia Slováková
Veronika Trnková**

GODZONE tour 2018

Na GODZONE tour som bola už dvakrát. Minulý rok som presne nevedela, čo ma tam čaká, ale tento rok som tam šla s cieľom poriadne načerpať tú úžasnú atmosféru a odísť s novými cieľmi a zážitkami. Bolo to o to krajšie, že tam so mnou bola aj moja dobrá kamarátka Veronika. Pre ňu to bolo niečo nové, ale o to krajšie. Obe sme zažili niečo, čo sa nás dotklo do hlbky. Mne to dodalo odvahu a veľa energie do niečoho nového. Šla som tam so svojimi problémami, hľadala som odpovede a odchádzala som celá spokojná a šťastná. Bola som unavená zo školy, zo vzťahov a z veľa iných vecí a toto ma tak nakoplo, dodalo silu. Je krásne, ako Boh pôsobí v našich životoch a ako sa o nás stará, lebo všetko, čo ma trápilo, zrazu odišlo, na všetky moje otázky a problémy som našla odpoveď. Po svätej spovedi zo mňa opadli všetky ťažkosti a mohla som začať odznova. Veronika to brala tak isto, ako ja. Bola taká šťastná, že sme si museli

Myslím, že Ktosi klope ...

Vianoce. Krásne sviatky. Plné lásky, pokoja. V kostole, doma pri vianočnom stole, pri stromčeku. Áno viem, že Vianoce nie sú o darčekoch. Vianoce sú vtedy, keď prijmeme Dar. Keď prijmeme Ježiša. Keď mu dovolíme narodiť sa v nás – to sú podľa mňa skutočné Vianoce. A vtedy už nezáleží na čase. Je jedno či je jar, leto, jeseň. Ale samozrejme, že na ten 25. december sa tešíme všetci.

Aj u nás prebiehajú Vianoce modlitbou deviatnika pred sviatkami, svätou spovedou, svätou omšou, spoločnou rodinou modlitbou, vianočnou večerou, posedením pri stromčeku a rozbalením darčeka. Deťom nezabudneme pripomenúť, že tie darčeky sú ozaj od Ježiška, lebo vďaka Nemu máme prácu a tým pádom plácu, z ktorej darčeky kúpime. Neviem, či je to správne, ale modlím sa za to, aby to naše deti pochopili, prijali a podali možno raz svojim deťom. Rozprávame sa a premýšľame, aká musela byť tá cesta do Betlehema ťažká a zároveň krásna. Ako muselo byť Márii a Jozefovi ťažko, keď nevedeli nájsť príbytok, ale nehundrali, lebo verili Bohu, že je to Jeho plán a má pre nich niečo lepšie, ako teplú hotelovú izbu. Je ťažko uveriť, že lepším riešením je v tomto prípade maštaľ, ale Boží plán predsa je – vzíť z chudoby, z biedy a byť Kráľom. Kráľom pokory, lásky, viery, nádeje, pokoja... No a takto kus „nasávame“ z tej tichej, svätej noci pri stromčeku. Nezabúdame na našich

zomrelých rodičov a modlíme sa, aby sa ich odchod z tohto pozemského sveta stal narodením pre nebo.

A keď som nedávno takto premýšľala, ako to zasa u nás bude a v duchu som už sedela v teplej izbe, vypočula som si jeden rozhovor dvoch mladých žien (nepoznala som ich, tak som si ich mená teraz vymyslela).

Alica sa chválila Betke, aké šťastné Vianoce mala minulý rok, lebo jej priateľ kúpil auto. Tento rok sa chystali lyžovať do Álp, ale akosi to nevyšlo. Našiel si inú priateľku a tým jej pokazil celé sviatky. Alica vravila, že si musí niekoho rýchlo nájsť, aby mala veselé Vianoce, lebo vraj sama a bez darčekov, to je o ničom. Betka bola (zrejme) veriacia žena, lebo jej začala rozprávať, že Vianoce predsa nie sú o tom aké darčeky dostanem, kolko ich dostanem, v akej cene budú...

Betka jej povedala niečo v tomto duchu: "Vianoce sú o niečom úplne inom, než si myslíš ty. Vianoce sú sviatky pokoja a lásky. Vianoce sú vtedy, keď sa v srdci človeka narodí Ježiš. A vieš kedy sa v tebe narodí Ježiš? S láskou vezmi do rúk Bibiu a tam nájdeš pravdu. Neži už v klamstve! A neboj sa! Na Vianoce nehľadaj nikoho! Nebudeš sama! Nikdy si nebola sama! Je s tebou Boh! Aj darček si už dostala – svoj život. Väčší dar a viac lásky ti nedá nikto, ako ti dal a stále dáva Boh. On sa narodil aj pre teba, trpel aj pre teba, umrel aj pre teba a teraz ťa čaká. Čaká, že mu uveríš a pôjdeš s ním."

A teraz nastala chvíľa ticha a ja som čakala, čo bude. Je ťažké rozprávať sa s človekom, ktorý ešte nepocítil Božiu lásku a niečo mu o Bohu vysvetľovať, ale z tejto Betky to tak krásne a spontánne vyhŕklo, že som od údivu nezatvorila ústa.

A potom jej ešte Betka povedala

jednu krásnu myšlienku: „Vieš, veľa ľudí povie, že sa snaží polepšiť a nejde to. Boh nepovie: prídem, keď si urobíš poriadok v srdci!; Boh príde, zoberie všetky hriechy (teda ten neporiadok) na seba a iba On ostáva v srdci.“ Ale toto je o našej slobode – my mu toto musíme dovoliť, aby to Ježiš mohol s nami urobiť!!!

Nemusíš uposlúchnuť, ale potom následky. Keď si s Ježišom, problémy prídu tiež, ale On ti ich pomôže niesť. Ale keď neuposlúchneš Boha, tak si nes následky sama. Diabol ťa do problémov vtiahne, ale pomáhať niesť ti ich nebude!

Rozlúčili sa a Alica odchádzala so slzami v očiach. Ja som už tušila, že studený kameň v jej hrudi sa roztápa a je to na dobrej ceste. V jej srdci akurát začal adventný čas. Do jej srdca Betka vložila malé semienko lásky a to práve slovom o Láske. Verím, že Vianoce už bude tráviť s najlepším Priateľom, ktorý ju nikdy neskame. Jednoducho verím a modlím sa zato, aby dovolila Ježišovi dotknúť sa jej srdca. Nech začuje to tiché Ježišovo klokanie.

Nielen ona, ale aj my všetci. Pretože nie vždy dovolíme Ježišovi bývať v našom srdci. Upadáme do hriechu a Ježiš už nemá miesto u nás. A tak nech každou svätou spovedou, začnú u nás - u všetkých Vianoce. A nedajme si ich prehlušiť rýchlosťou doby.

Nech sa celý svet zmení na malý, pokorný a láskyplný Betlehem, ktorý bude živý po celý rok. Nech tieto vianočné sviatky všetci začneme tým krásnym a pokorným – fiat. Nech sa mi stane. Ježišu, počujem ťa. Bože, prijímam Ťa. Nikdy nás neopustí a nám daj silu, aby sme sa nikdy nepustili tvojej ruky a aby sme mali vždy silu prijať Tvoj plán s nami. Ježišu, prosím, klop!

Jarmila Deáková

VEDELI STE, ŽE ...

Prednedávnom 9. novembra sme si pripomnuli výročie posvätenia Lateránskej Baziliky v Ríme a z tejto príležitosti sa mi dostali do rúk nejaké údaje o tejto prekrásnej bazilike, tak sa s Vami o ne podelím.

Vedeli ste, že Lateránska bazilika v Ríme:

- je hierarchicky najvyššie postavený katolícky chrám na svete.
- celým názvom sa volá Bazilika sv. Jána v Lateráne.
- je nazývaná „matkou a hlavou všetkých kostolov mesta Rím a sveta.“
- patrí medzi 7 pútnických kostolov v Ríme, medzi tzv. Pápežské baziliky - nachádza sa v nej katedra (stolec) pápeža.
- bola postavená za vlády cisára Konštantína Veľkého, blízko mala rezidenciu aj cisárova matka sv. Helena.
- slávnostne ju posvätil 9. novembra 324 pápež Silvester I.
- hlavný oltár smie používať výhradne pápež.
- nachádza sa v nej veľké množstvo vzácných umeleckých pamiatok.
- nad freskami sú umiestnené strieborné schránky, ktoré údajne uchovávajú hlavy sv. Petra a Pavla.
- konalo sa v nej 5 koncilov.

➤ Na lateránskom námestí stojí najväčší obelisk v Ríme a najvyšší monolitický obelisk na svete, ktorý má 37,2 metra a cca 455 ton. (obelisk - vysoký zužujúci sa štvorboký stĺp zakončený nízkym ihlanom)

Farský výlet do Tatier

Fatimská sobota v mesiaci október bola pre dvanásťich nadšených turistov (vrátane mňa - kaplána ☺) z našej farnosti výnimočnou. Neostali sme doma vo farnosti, ranná káva na fare nám unikla „pomedzi prsty“, ale mali sme pred sebou plán, ako prežiť deň v pohybe.

Vybrali sme sa na farský výlet do Tatier. Slovo výlet používam radšej, pretože opisuje „rodinnejsiu“ atmosféru, ktorá medzi nami bola, ako slovo túra, ktoré viac vyjadruje snahu o dosiahnutie výkonu.

Náš výlet teda začal sv. omšou v drevenom kostole Nepoškvrnenej Panny Márie v Starom Smokovci. Pri príprave môjho príhovoru, práve takto v horách, ma inšpirovala kniha rakúskeho biskupa Reinholda Stechera s názvom Posolstvo hôr, ktorý v nej píše: „Mnoho ľudských cest vedie k Bohu, a jedna z nich prechádza práve horami.“ Cez túto vetu bolo možné objaviť práve aj v obyčajnom výlete do hôr, čosi neobyčajné a krásne, čo človeka pritiahuje viac k Bohu.

Po sv. omši a raňajkách sme sa vydali pozemnou lanovkou na Hrebienok. Počasie bolo pre jesennú túru ideálne. Slnko sice svietilo, nemalo sa možnosť schovať za mraky, ale už nemalo takú silu ako počas leta. Aj vietor, ktorý sa rozfúkal bol jesenným – menil svoj smer, svoju silu a v niektorých momentoch vedel človeka dostať aj do kolien.

FUTBALOVÝ TURNAJ MINIŠTRANTOV MALOHONTSKÉHO DEKANÁTU

Na sviatok sv. archanjelov Gabriela, Michala a Rafaela sa vo farnosti Rimavská Sobota uskutočnil dekanátny futbalový turnaj miništrantov. Celý turnaj začal ráno o 9:00 h sv. omšou vo farskom kostole, kde všetci miništranti dostali povzbudenie do hry ako aj do svojho života práve z príkladu troch archanjelov. Tí sú Božou dokonalou trojicou hráčov, ktorých by chcel mať každý tréner vo svojom mužstve. Táto trojica hráčov je totiž univerzálne, či už ich Boh použije vo svojom útoku, obrane, či zálohe. A táto univerzalnosť vo vzťahu k Bohu, ostatným ľuďom a svetu okolo nás je veľkým príkladom pre každého miništranta, ako sa správať vo svojom vlastnom živote.

Program sa potom presunul do telocvične Gymnázia Ivana Kraska, kde po počiatocnom vysvetlení pravidiel a systému hry, začal futbalový turnaj. Dokopy sa ho zúčastnili štyri mužstvá: farnosť Rimavská Sobota, farnosť Ratkovská Lehota, farnosť Uzovská Panica a filiálka Veľký Blh. Miništranti sa ihneď prispôsobili povrchu telocvične i pravidlám a každý jeden zápas bol napínavý až do poslednej minúty. V hernom systéme, v ktorom hral každý s každým sa vyprofilovali favoriti turnaja, ktorými sa stali mužstvá Uzovskej Panice a Ratkovskej Lehote. Ich záverečný súboj bol pomyselným finálovým zápasom, ktorý sa v riadnom hracom čase skončil nerozhodne a pri zhodnom počte bodov rozhodoval jedenástkový rozstrel. Ten bol ukončený až v deviatej sérii jedenástkových kopov a víťazom sa stalo mužstvo Ratkovskej Lehote. Stalo sa tak držiteľom

Naša trasa viedla z Hrebienka k Sliezskemu domu. Nebola náročná, ale o to krajšia na rôzne výhľady smerom k Nízkym Tatram a rýchlo nám ubiehala. Obedový čas nás dostihol práve pri Sliezskom dome, kde sme využili možnosť dať si niečo teplé „alá“ obed v takomto vysokohorskom prostredí. O to viac, že výhľad z okien na horské štíty bol k nezaplateniu.

Cesta naspäť viedla postupným klesaním až k Tatranskej Polianke, kde sme nasadli v pravom čase do áut, aby aj návrat do Rimavskej Soboty bol v dobe ako sa patrí na návraty z výletov.

Na záver je dobré si zodpovedať otázku: „Našli sme tú cestu k Bohu, ktorú nám On sám ponúka aj cez hory?“ Pozorný človek, ktorý počas tých párov hodín na nohách nesledoval len svoje tempo, alebo časy na tabuliach, ale sa i zapozeral do diaľky v horizonte, započúval do šumu vetra v korunách ihličnatých stromov, objavil v celodennej tieni postupne sa topiace kôpky prvého snehu, sledoval vodopády, ktoré neúnavne udiera li do skál, zamyslel sa nad krásou modrej vody v plesach, všimol si stálosť smrekov a kosodrevín, ktoré pod náporom vetra a ťarchou predchádzajúcich zím boli pokrútené, ale stále pevne odolávali všetkému, či ho nakoniec upútala majestátnosť tatranských štítov, tak sa práve prešiel po ceste, ktorú človeku ponúkol Boh. A človek si vtedy môže skutočne povedať: „Aj tu sú stopy Stvoriteľa viditeľne presne v tej podobe, ako ich On plánoval od začiatku, aj táto cesta vedie k Nemu.“

Peter Kovalič, kaplán

putovného pohára sv. Michala, ktorý v tomto prvom ročníku futbalového turnaja miništrantov, bude zdobiť práve ich farnosť ako víťazného tímu. Na druhom mieste skončil tím Uzovskej Panice a tretie miesto po poslednom odohranom zápase pripadlo tímu Veľký Blh. Štvrté miesto obsadili miništranti Rimavskej Soboty.

Naši miništranti sa do hry skutočne vložili, ale prevaha kvalitnej hry bola na strane súperov. Je v nich však viditeľný potenciál, pretože ak by sa porovnal ich prvý zápas s tým, ktorí hrali posledný, tak zlepšenie sa dostavilo. Boli viac zohraní, lepšie medzi sebou komunikovali a každý z nich si už s väčšou pozornosťou všímal vlastnej pozície v hernom systéme.

Každé mužstvo bolo za svoj výkon po skončení turnaja odmenené a po záverečnom vyhodnotení si všetci mohli vychutnať zaslúženú odmenu pre všetkých v podobe spoločného obedového menu, ktoré chutí azda všetkým, a to pizze.

Nadšenie a ochota hrať čisto a férovo zo strany miništrantov je veľkým predpokladom, že aj v budúcnosti sa podobný futbalový turnaj uskutoční či už s väčšou účasťou alebo aj v rámci iných dekanátov a tak pripraviť priestor pre vznik aj diecézneho futbalového turnaja pre miništrantov.

Peter Kovalič, kaplán

Pút' do Maďarska

Mestečko Vác - názov pochádza z česko-slovenského osobného mena Vác-Vác, čo je zdrobnenina k Václav. Iná slovenská forma názvu obce je Vacovo. Od roku 1008 tu sídlí diecéza – z tejto doby je tu tiež biskupský palác.

Dnes je mesto dôležitým miestom, kam jazdia na dovolenku obyvatelia Budapešti, i turisti do nej. Mesto má katedrálu zo 17. storočia (ktorú sme navštívili) a víťazný oblúk z 18. storočia. Vďaka železnici Budapešť – Bratislava – Břeclav – Praha má i dobré dopravné spojenie.

Ďalej sme sa presunuli do pútnického mesta Mariánskra (Naša Mária), kde sme mali aj svätú omšu. Dominantou hlavného oltára je kópia obrazu Čestochowskej Madony, ktorú maľoval ctihonodný otec Ciprián Lascivi.

Mesto je významným pútnickým miestom v Maďarsku. Na podnet kráľa Nagy Lajosa I. sa tu v roku 1352 usídlil rád paulínov, ktorým tu dal postaviť kostol.

Z tohto miesta sa vybralo 16 paulínskych mníchov, ktorí založili kláštor v poľskej Jasnej Gore a vďaka týmto mníkom sa stalo Čestochowa svetoznámym pútnickým miestom. Kláštor je pristavený ku kostolu, ktorý v súčasnosti slúži ako ženská väznica. V tejto obci bola vychovaná dcéra Ludovíta Veľkého I. - Hedviga, dedička polského trónu. Na námestí stojí od roku 2001 bronzová busta kráľa Ludovíta Veľkého I.

Našou poslednou zastávkou bola prekrásna Ostrihomská bazilika, ktorá je po bazilikách sv. Petra v Ríme a sv. Pavla v Londýne, tretím najväčším kostolom v Európe a najväčšou sakrálnou stavbou v Maďarsku a zároveň najvyššou pamiatkou krajinu.

Niekolko zaujímavých údajov o Bazilike:

- monumentálna budova je 118 m dlhá, 49 m široká, výška kupoly z vnútra je 71,5 m, jej priemer je 33,5 m.

- 8 stĺpov podopierajúcich timpanon sú 57 m vysoké.
- hrúbka steny je 17 m – najhrubšia v Strednej Európe.
- oltárny obraz od Michelangela Grigolettiho je najväčším oltárnym obrazom na svete na jednom plátne.
- bazilika má 3 zvony. Veľký zvon v južnej veži váži 5 827 kg, jeho priemer je 218,5 cm. Stredný zvon s priemerom 81 cm, nachádzajúci sa tiež v Južnej veži, váži 280 kg. Najmenší zvon – umieráčik – s priemerom 31 cm váži len 20 kg.
- v krypte dolného kostola sa nachádza cez 100 hrobiek stredovekých kňazov a ostrihomských arcibiskupov. Tu boli 4. mája 1991. umiestnené aj pozostatky arcibiskupa (hercegprímás) Józsefa Mindszentyho. Od tejto doby sa stal dolný kostol pútnickým miestom.

Ďakujeme pekne pánovi dekanovi, že sme mohli tieto tri miesta vidieť a čo – to sa aj dozvedieť.

Jana Marcineková

Cesta náučným chodníkom v Drienčanoch

Dňa 30. októbra 2018, sme sa my rimavskosobotskí miništranti vybrali aj s pánom kaplánom Petrom a p. diakonom Róbertom na cestu náučným chodníkom. Aj keď bolo od rána chladné počasie a pred našim odchodom z fary poriadne pršalo, neodradilo nás to výdať sa na našu jesennú miništrantskú túru.

Celá trasa chodníka bola super. Dokonca sme vstúpili aj do jaskýň, ktoré sme objavili popri našej ceste. V jednej z nich sme vystrašili netopiere, ale skôr sme to boli asi my, čo sme sa ich zlakli. Tak sme po skutočne dobrej prechádzke dorazili na miesto pripravené pre nás obed – opekačku.

Tí menší mali z toho obrovskú radosť. Keď sme došli k nášmu cieľovému miestu opekačky, tak sme si najskôr oddýchli. Potom sme sa vybrali hľadať nejaké vhodné drevo na založenie ohňa. Bolo to dosť náročné, keďže ráno dosť pršalo a žiadne drevo nestihlo dostaťčne uschnúť. Preto nám to dalo dosť práce pozbierať čo najsúchšie drevo, ale námaha sa nakoniec opatila.

S pánom kaplánom sme zakladali oheň. Bolo to ľahké, ale napriek tomu sme sa nevzdávali a snažili sme sa a nakoniec sa nám to podarilo – aj vďaka tomu, že sme mali dostatok papiera, ktorým sme to najtenšie drevo rýchlo vysušili.

Deti sa medzitým hrali na stromoch a veľkých kameňoch, z ktorých si za chvíľu spravili parkourové ihrisko. Ale keď zbadali už dymiaci oheň, ihneď sa pustili prichystať si svoje špekačky a mohlo sa ísť opekať, vedľ bol aj pravý čas na poriadny obed. Pán diakon nám požehnal naše jedlo a mohli sme sa pustiť do dobrôt, ktoré ešte viac dochutilo prostredie, v ktorom sme boli. A keď sme už mali plné bruchá, tak sa deti znova pustili do zábavy, tentokrát s lístím, ktorého tam boli obrovské kopy a my ostatní sme sa rozprávali pri pekne horiacom ohníku. Nakoniec sme si po sebe odpratali svoje veci, pozbierali odpadky a zahasili aj oheň.

Cestou domov sme sa zastavili pri slnečných hodinách, ktoré bolo ozdobené drevenými postavami z rozprávok. Podľa týchto hodín sme sa nevedeli zorientovať – bolo totiž zamračené, takže sme ani nemohli skontrolovať, či skutočne fungujú. Museli sme veriť slovám p. kaplána, ktorý tvrdil, že tu už raz bol a tie hodiny skutočne fungujú.

Pri evanjelickej fare, kde pôsobil aj slávny rozprávkar Pavol Dobšinský, sme objavili aj bludisko – to malo steny ozdobené rôznymi textami práve z jeho rozprávok. V strede bludiska bol kamený hrad a celá táto stavba bola pre tých menších výbornou vecou na naháňanie sa a schovávačky.

Počasie nám vydržalo celý deň a k dobrému pocitu nám ani slnko nebolo potrebné. Celú našu jesennú túru zhrnul a zhodnotil pán diakon v pár slovach: „Sme dobrá partia!“ A to sme aj skutočne boli.

Peter Oravec

Rozhovor pri káve s ...

... Rastislavom Polákom

Na „túto kávičku“ som sa chystala už veľmi dlho. A čo môže byť lepšou príležitosťou na rozhovor s naším pánom dekanom ako práve vianočné vydanie nášho farského časopisu? Otázok bolo veľmi veľa, odpovede viac ako zaujímavé, ale to by sme snáď museli vydať osobitnú prílohu k Hlasu srdca. Ponúkame vám tie najaktuálnejšie a najzaujímavejšie:

Pán dekan, myslím, že nie len ja, ale aj mnoho iných ťa vníma ako človeka veľmi energického, otvoreného, aktívneho – extroverta v tom najpozitívnejšom význame tohto slova. Kde berieš všetku tú energiu?

Myslím si, že je to Boží dar a povaha, ktorú mi Boh dal.

Mimochodom, otvorenosť alebo inak povedané, „čo na srdci, to na jazyku“, to je niečo, čo sa v dnešnom svete neprijíma s nadšením. Ako sa ty vysporiadavaš s tým, keď druhá strana nedokáže bez urážky prijať nie vždy lichotivú pravdu, opodstatnenú kritiku? Je to pravda, dnes ľudia neradi počúvajú kritiku. Asi je to pre nás taký obranný mechanizmus, ale myslím si, že skôr alebo neskôr človek nad kritikou, ktorá mu bola uštedrená pouvažuje aj keď si ju spočiatku nechce pripustiť. Dnes sa otvorenosť nenosí. Ja si vážim otvorených ľudí, lebo tí ti neublížia. Skôr ti ublížia tí, ktorí sa ti podlizujú, chvália ťa, ospevujú a potom ti zákerným spôsobom podkopú nohy. Čím bližšie si takýchto ľudí pustíš k telu, tým viac ti zneprijemnia život. Ja mám rád otvorených ľudí, lebo vieš na čom si.

Rozhodnutie stať sa kňazom určite nie je jednoduché a snáď až čas ukáže dotočnému, či to bolo správne. Ako to bolo v tvojom prípade, dostavila sa už niekedy aj „únava materiálu“?

Keď sa človek rozhodne stať kňazom, tak si musí uvedomiť, že je to na celý život. Tak ako v manželstve aj v kňazstve nie je každý deň slnečný, ale to patrí k životu. Práca s ľuďmi je čím ďalej náročnejšia a vyžaduje si väčšiu trpežlivosť. Mám aj ja obdobia, keď som viac vyčerpaný, ale už roky cestujem s jedným mojim priateľom - spolužiakom po svete a tam nabériem dostať súlidoru fungovaniu. Samozrejme každý kňaz sa musí denne vracať k podstate svojho rozhodnutia a bez dobrého duchovného života by to nešlo. Aj ja sa denne modlím, slávím sv. omšu, prichádzam pravidelne na sv. spoved, zaoberám sa deťmi a tie ma vedia nabiť energiou. Akokoľvek som unavený, keď v piatok začнем sv. omšu a vidím tie deti pred oltárom alebo miništrantov v sakristii a keď ešte niečo „vystroja“ alebo sa opýtajú, tak ma rozveselia a všetka únava zo mňa opadne.

Detstvo, školské roky, štúdiá, seminár ... Kde všade za blúdia tvoje spomienky?

Ako dieťa som vyrastal na sídlisku, kde sme bývali do skončenia základnej školy a po jej ukončení, počas prázdnin, šesť dní pred ich koncom, sme sa stáhovali do rodinného domu - do mestskej časti, kde rodičia spolu so sestrinou rodinou bývajú dodnes. Po absolvovaní strednej školy som študoval v kňazskom seminári v Spišskom Podhradí – Spišskej Kapitule. Na Spiši som ešte ostal po šiestich rokoch štúdia ďalších päť, dva roky na kaplánke v Krompachoch, a potom necelé tri roky už ako farár v Žakarovciach. Potom išla Rožňava, Lučenec, Jesenské a Rimavská Sobota.

Ako kaplán som začal okrem svojich povinností učiť deti v okolitých dedinách hrať na organe a pokračoval som aj po preložení do Žakaroviec, keďže to bolo blízko Krompách. Učil som deti hrať na organe pokým som neboli preložení do Rožňavy, kde som nemal organistu a prvé Vianoce som pánovi biskupovi Kojnokovi na sv. omšiach hral ja, lebo nemal kto.

Ked' som v minulom roku robila rozhovor s pánom farárom Pardelom z Harichoviec – tvojim spolužiakom a dobrým priateľom,

pýtala som sa na nejakú vašu spoločnú veselú príhodu zo študentských čias. Prosím, daj nám aj ty jednu.

Už si nepamätam, čo vtedy Dušan povedal, ale bolo ich veľa. Skôr ma napadla tá zo včera. Keď som potreboval odbehnuť v piatok medzi sv. omšami niečo vybaviť na faru, bola tma a videl som, ako jedna pani postáva pod stromami a ja na ňu: „Venčíte, venčíte?“ myslel som, že je to tá pani s yorkšírom, čo zvykne a keďže bola tma, psíka som nevidel. A ona mi hovorí: „Áno!“ a ukázala na syna pri strome. Bol to trapas. ☺

V Rimavskej Sobote pôsobíš už štvrtý rok, vidieť za tebou veľa vykonanej a určite náročnej práce. S akými úskaliami si sa stretol, resp. stretávaš pri realizácii svojich plánov?

Som človek, ktorý berie veci reálne a nechá ich plynúť tak, ako idú. Takže ja aj nezdar alebo neochotu beriem ako skutočnosť a hľadám nové riešenia. Skôr som sa stretol s ochotou ľudí tu v Rimavskej Sobote - aj tých „nekostolných“. Ako som už viackrát povedal, z tých troch mestských farností, v ktorých som pôsobil, sú najochotnejší a najštedrejší ľudia práve tu u nás v Sobote, ale ja som všade, kde som pôsobil, mal okolo seba zväčša len dobrých ľudí, aby som neublížil tým ostatným, lebo skutočne všade sa nájdu dobrí aj zlí ľudia. Asi mám šťastie skôr na tých dobrých.

Si dekanom Malohontského dekanátu, teda aj „šéfom“, čo nie je vždy veľmi vŕačná funkcia. Aký si ako „šéf“ a čo očakávaš od svojich podriadených?

Aký som šéf, to by sa bolo treba opýtať tých, ktorým šefujem. Mojich bratov, s ktorími pôsobím v jednom dekanáte, nevnímam ako svojich podriadených. Keď ich navštievujem vo farnostiach, kde pôsobia či už oficiálne pracovne v rámci každoročnej vizitácie, alebo len tak v rámci možností, snažím sa správať k nim priateľsky, úprimne, so záujmom. Keď som pôsobil ako dekan v Rožňave, mali sme v dekanáte farnosti, kde za niekoľko dní na faru neprišiel nik. Raz som bol vizitovať jednu farnosť. Bol štvrtok a pán farár mi povedal, že tento týždeň okrem poštárky na fare ešte nikto neboli. Nie každá fara je taká ako tá naša, kde sa dvere nezavŕavia. Je to samozrejme aj postoj nás kňazov, nie každý je taký prístupný ako ja a nie každý otvorí faru tak ako ja. Sme rozdielní aj keď nás spája Kristovo kňazstvo. A čo očakávam? Aby si svoje kňazské povinnosti robili tak, ako najlepšie vedia, hlavne, aby boli vnímaví na potreby ľudí. Nie je to pre mňa príjemné, keď sa chodia ľudia stážovať na svojho kňaza alebo posielajú maily - aj keď niekedy oprávnené.

Ako vnímaš vysluhovanie sviatosti zmierenia, je to náročné? Je veľmi dobré, že máme koho spovedať. V porovnaní s farnosťami iných častí Slovenska, my to tu v našom prostredí máme veľmi jednoduché. Sv. zmierenia je predovšetkým Božím dotykom cez odpustenie hriechov konkrétneho človeka, ktorý vyzná a oľutuje svoje hriechy a ja som tým sprostredkovateľom Božej lásky a milosrdenstva, a to je veľmi napĺňajúce, keď si to kňaz uvedomí.

Homilie – máš osnovu alebo nosné myšlienky, aby si kázňou oslovil čo najviac veriacich?

Príhovor nie je len pre ľudí, Božie slovo je aj pre mňa osobne. Božie Slovo musí v prvom rade zasiahnuť mňa a potom ho môžem priblížiť veriacim. Áno, mám určité body, o ktoré sa opieram. Snažím sa pretaviť Božie slovo do nášho života, aby to bolo niečo konkrétnie, nad čím pouvažujeme, porovnáme si svoj život, aby to nebolo len pekné a nič viac. Božie slovo má byť účinné.

Vysoko pozitívny prístup k deťom a mládeži je v tvojom prípade neprehliadnutelný, z čoho to pramení?

Na to neviem nájsť nejakú správnu odpoveď. Asi to tak Boh za-

riadil v mojom živote. Áno mám rád prácu s deťmi a mladými aj keď už mladých, respektíve tie staršie deti – stredoškolákov, prenechávam kaplánom, ak viďim, že majú záujem pracovať s nimi.

Čím možno podľa teba pritiahnúť mladých chlapcov a mužov na cestu zasväteného života?

Jedine Boh. My kňazi môžeme svojim životom a prístupom vzbuďiť záujem o kňazský či rehoľný život mladého človeka, je to prirodzené. Keď sa opýtaš

malého chlapca, čím chce byť, tak neraz povie, že tým, čím je ocko. Môžeme a máme byť vzorom, ale ten kto povoláva je jednoznačne Boh.

Aké je podľa teba kritérium úspešného kňaza?

Keď si svoje kňazstvo zachová až do smrti. Je to každodenná mravenčia práca s ľuďmi, ku ktorým ho Boh cez biskupa poslal. Každý máme to svoje miesto tam, kde nás Boh potrebuje. Ak to dokážeme takto vnímať, potom sme šťastní. Ak to vnímame len po svojom – ľudsky, tak sme nešťastní. Ľudia vedia vycítiť, či ten ich pán farár je spokojný a šťastný vo svojom povolaní. Ak je sám nespokojný, uhundraný, pesimisticky naladený, ufňukaný, ako môže povzbudiť tých, ktorí potrebujú povzbudenie? Môže viesť slepý slepého?

Za tvoje manažérске schopnosti by sa nemusel hanbiť ani generálny riaditeľ nadnárodnej spoločnosti. Ktorú oblasť by si si vybral, ak by tvojím chlebíkom bolo podnikanie?

Na to neviem tak jednoznačne odpovedať, lebo by to záležalo od okolností, ale ak by som nebol kňazom, istotne by som podnikal, nerobil by som za stolom alebo linkou niekde v závode. Myslím si, že by to mohla byť oblasť obchodu alebo gastronomických služieb.

Moc peňazí nadobúda každým dňom čoraz obľudnejšie rozmery. Honba za bohatstvom doslova zabíja v ľuďoch také hodnoty, akými sú pokora, miernosť, láska k blížnemu... Čo ty na to? Vo Svätom písme čítame, že každý hriech pramení v láske k peniazom. Peniaze a majetok sú potrebné pre života každého z nás, sú prostriedkom, ktorým môžeme urobiť veľa dobra, pomôcť iným, ktorí si pomôcť sami nedokážu alebo to jednoducho nevedia. Ak človek prepadne mamone, tá ho zničí, a potom celý majetok aj keď obrovský, mu je nanič. Neraz ľudia, ktorých má, sú s ním len preto, lebo z neho ťažia. A to nie sú ozajstné priateľstvá ani rodinné vzťahy. To vidíme často aj v bežnom živote v rámci postavenia. Ak máš postavenie, známosti, ľudia ťa vyhľadávajú, lebo ťa potrebujú. Ako náhle vo funkciu skončíš, odrazu sa mnohí o teba prestanú zaujímať.

V Liste Filipanom sa píše: „Ustavične sa radujte v Pánovi. Opakujem: Radujte sa!“. Realita dnešnej doby je však diametrálne odlišná. Ľudia - a mám na mysli najmä nás kresťanov, sú deprievaní, znechutnení, prestávajú sa zaujímať o veci verejné, nič ich nebaví. Kde podľa teba robíme chybu? Prečo sa nevieme „radovať v Pánovi“?

Pán Ježiš hovorí jasne o nás kresťanoch, že vy nie ste z tohto sveta. Viackrát som to už pripomenu: „My nie sme z tohto sveta, lebo nemáme konáť tak, ako robia všetci.“ Dnešný človek sa teší drahým veciam, my kresťania sme sa zabudli tešiť z maličkostí. Cestujeme po svete za veľké peniaze, neraz nespokojní s ubytovaním, cestovnou kanceláriou a zabudli sme sa tešiť z prechádz-

ky na Kurinec či nedalekého lesa so svojimi najbližšími. Snažíme sa mať čo najvyššie postavenie, všetci študujeme, ale prestali sme si vážiť prácu upratovačiek, ktoré v zamestnaní potrebujeme, aby sme mali čisto.

Sú tu Vianoce – pre väčšinu z nás čas sviatočný, čas pokoja a oddychu v kruhu svojich najbližších. Na druhej strane, pre vás kňazov asi jedno z najnáročnejších období liturgického roka – spovedanie, príprava a vysluhovanie množstva slávnostných svätyň omší, ďalšie sprievodné podujatia, ... Ako prežívaš Vianoce ty, či už z pohľadu plnenia kňazských povinností alebo v súkromí, nechýba ti prítomnosť blízkych?

Tu v Rimavskej Sobote sa mi už viackrát stalo, že sa ma ľudia, ktorí nechodia do kostola opýtali: „A na Vianoce budete s rodičmi v Prešove?“ Pre nás sú sviatky návalom povinností, pre vás veriacich časom oddychu v kruhu svojich najbližších. Čoraz viac si uvedomujem, že rodičia starnú a ja by som ich mal častejšie navštěvovať. Práve pred dvoma dňami som bol na pohrebe mamy už spomínaného pána farára Dušana Pardela z Harichoviec. Nič jej nebolo a zrazu bola mŕtva. Moji blízki, moja rodina sú moji veriaci, s ktorými momentálne žijem. Preto aj sviatky prežívame spolu ako rodina. Nemám preto pocit, že by mi chýbali blízki a koniec koncov, sme na fare viacerí a ja sa snažím, aby sme žili ako rodina, takže nie som sám, aj keď v poslednom čase pociťujem potrebu byť sám hlavne večer. Starnem, čo sa dá robiť. ☺

A teraz pár otázok z tvojho súkromia. Porozprávaj nám niečo o svojich koničkoch, záľubách:

Rád cestujem, pestujem paradajky, kvety, teda mám rád záhradku a zvieratá. Momentálne chovám poštové holuby. Keď sme sa na duchovných cvičeniach predstavovali a hovorili svoje záľuby, tak som povedal: „Venujem sa vrcholovému športu!“ Všetci sa tak pozreli udivene na mňa a ja: „Chovám športové holuby!“ smiech.

Čo pre teba znamená relax a čo v tvojom prípade najviac prispieva k znovaobnoveniu duševnej rovnováhy a „dobitiu bateriek“? Prechádzka, bedminton, ticho kostola, predtým na minulých farách záhradka, psy a teraz holuby, dobrá kniha, káva na terase, alebo mám rodiny v Rožňave, Lučenci či na Jánošíkoch, kde idem zrelaxovať, prídem k večeru a prespím do rána. Ak som u rodičov, milujem spať „dostratená“ a potom byť v pyžame čo najdlhšie.

Máš spriaznenú dušu, blízku osobu, ktorá stojí pri tebe v dobrom aj zlom?

Myslím si, že áno. Ja si ľudí nevyberám, samozrejme, nie každý mi sedí, tak ako ani mňa všetci nemusia. Aj tu v Rimavskej Sobote mám veľa dobrých ľudí - to je tá moja rodina, u ktorej viem nájsť pochopenie a silu pre ďalší život. Myslím si, že som šťastný človek v tom, že mám veľa ľudí okolo seba, aj keď nemám vlastnú rodinu. Mnohokrát nestíham ísť k ľuďom, s ktorými mám priateľský vzťah, aj keď ma stále volajú a čakajú, lebo je to už piata farnosť v ktorej pôsobím. Samozrejme mám aj blízkych kňazov - priateľov, s ktorými riešim svoje problémy, lebo oni ma môžu najlepšie pochopiť, keďže neraz prežívajú podobné starosti.

A na záver také malé klišé: Aký darček by si si chcel nájsť pod vianočným stromčekom? ☺

Aký si kúpim. ☺ To je úplne jedno, poteším sa každému, aj ponožkám.

Pán dekan, chcem ti v mene celej redakčnej rady a všetkých farníkov popriať milostiplné vianočné sviatky, požehnaný nový rok 2019, veľa Božieho požehnania, zdravia, výborných nápadov a zrealizovaných farských projektov, ale aj trošku kľudu a pokoja... a ešte veľa rokov činorodého pôsobenia v našej farnosti.

Ďakujem za rozhovor.

Alena Perželová, Hlas Srdca

SPÝTALI SME SA VÁS... ... KTO U VÁS NOSÍ VIANOČNÉ DARČEKY?

A už je to opäť tu – magická atmosféra, vôňa a čaro Vianoc. Hádam všetci od 0 po 100 + sa na ne tešíme ako malé deti, tešíme sa z darčekov pod stromčekom, a aj keby to bola tá najväčšia blblosť na svete, niekde v pozadí nás hreje úžasný pocit, že niekto na nás mysel, niekto nás má rád. Najkúzelnnejšie však prežívajú Vianoce detičky, pre ktoré ten „Niekto“, kto ich pod vianočným stromčekom obdaroval, je Ježiško a čím dlhšie tomu veria, tým dlhšie v ich nevinných dušičkách budú mať Vianoce nikdy viac neopakovateľnú nadpozemskú príchuť.

A čo na to Vy, milí naši čitatelia? Ako riešite alebo ste v minulosti riešili dilemu, kedy je ten najvhodnejší čas – povedať deťom pravdu, že na Vianoce sa obdarúvajú blízki navzájom alebo darčeky nosí Ježiško?

Vlasta: „Dilemu, kedy je najvhodnejší čas na pravdu o pôvode darčekov pod stromčekom, sme zatiaľ neriešili. Môj sedemročný syn verí, že ich nosí Ježiško. Pravidelne mu píše list. Súčasne však vníma všetko okolo seba. Vie, že stromček máme v pivnici a tesne pred Vianocami ho spolu ozdobíme. Vie, že darčeky (aj tie vianočné) sa dávajú z lásky. Dnes mi v katalógu s hračkami ukázal tú, ktorú by chcel kúpiť svojej školáckej „láske“ ☺ a darovať na Vianoce.“

Majka: „Začala by som so svojou skúsenosťou z detstva. Keď som bola ešte dieťa, tak som tomu samozrejme verila, že sa darčeky zázračným spôsobom dostávajú pod stromček. „Super, ani tento rok na mňa Ježiško nezabudol“ pomyslela som si. No prišiel večer s veľkým V. Mala som asi 7 rokov, keď som svoju mamičku uvidela, ako dáva darčeky pod stromček. Všetky moje predstavy o tom, ako ich tam dáva Ježiško, boli preč. Ale nebola som z toho až taká nešťastná. Večer pokračoval ďalej s tým, že som to už vedela. Dnes som mamou dvoch malých detí, štvorročného Dominika a ročnej Emky. S Dominikom sme sa ešte o tom nerozprávali, pretože som tomu neprikladala dôraz. Jednoducho sa rozdali darčeky a hoto. Skôr sa tešil na stavanie a ozdobovanie stromčeka. Možno aj preto som mu nehovorila, že darčeky nosí Ježiško. A takto to bude vnímať aj Emka. Pre mňa je oveľa dôležitejšie ísť v tieto sviatočné dni do kostola. Už ako dieťa som to mala rada a neskôr ako členka mládežníckeho spevokolu, keď sme spievali na týchto omšiach. Tešili sme sa z narodenia Ježiška.“

Presne toto by som chcela odovzdať aj svojim deťom. Aby sa netešili len z toho, čo dostanú, ale na spoločné chvíle s rodinou, že ideme spolu do kostola privítať malého Ježiška, ktorý leží v jasličkách.“

Renáta: „Ja si myslím, že ten vhodný čas je vtedy, keď idú deti do škôlky, aby sa im tam deti, ktoré sú už „vyškolené“ neposmievali. My naším dospelým deťom stále vravíme, že darčeky majú od Ježiška, lebo ten sa postaral o to, aby sme im ich my mohli kúpiť, lebo on sa stará o všetko.“

Eva: „Už od malička nosil u nás darčeky Ježiško, až kým môj syn druhák na základke neprišiel domov celý nešťastný s tým, že som ho oklamala, vraj to rozoberali v škole a triedna učiteľka sa ich priamo spýtala, kto z nich verí ešte na Ježiška. Nasledovalo dlhé vysvetľovanie, dlho som sa so synom rozprávala a vysvetlila mu to v tom zmysle, že možno Ježiško neexistuje v takej podobe, ako si to on predstavuje, že chodí ujo a dáva darčeky, ale niečo také nadprirodzené, že musí veriť stále, že existuje niečo také čarovné, že Vianoce sú výnimočné nie pre darčeky, ale pre tú atmosféru,

pre celú tu vianočnú pohodu, vôňu, že rodina je spolu. Dnes má už 15 a stále čaká darčeky a hoci vie, že to kupujem ja, stále verí, že dostane aj niečo, čo nečakal, rád si pustí koledy, rád sa zapája do pečenia. Hoci už vie, že tie darčeky, keď bol malý sme mu kúpili my, ale nevie si vysvetliť množstvo darčekov, ktoré dostal!! Možno stále verí v „Ježiška“ - takého svojho, hoci si to už neprizná, veď má 15 rokov!!!“

Helena: „Mám už dospelú dcéru, ale kým bola malá, snažili sme sa držať ju v tom, že u nás darčeky nosí Mikuláš a potom na Vianoce Ježiško čo najdlhšie. Nezabudnem, keď raz prišla domov nahnevaná s tým, že sa pohádala so spolužiakom, ktorý jej tvrdil, že darčeky nenosí Ježiško, ale kupujú ich rodičia. Povedali sme si s manželom, že napriek tomu ju necháme v tom, že tie darčeky predsa len nosí Ježiško a spolužiak sa veľmi mylí. V ďalších rokoch sme to neriešili, ale presne viem, kedy to pochopila, mala 13 rokov, keď sme prvý vianočný darček dostali od nej aj my.“

Eva: „Poviem bez váhania, že najkrajším obdobím v živote človeka pre väčšinu z nás je detstvo. A to nielen preto, že je to bezstastné obdobie, ale aj vďaka rôznym predstavám, ktorým ako deti veríme, jednou je aj bezpochyby to, že vianočné darčeky nosí Ježiško. A v tomto duchu sme sa snažili vychovávať aj naše dve dcéry. Vždy sme ich viedli k tomu, že po celý rok musia posluchať, robiť dobré skutky, pretože na Vianoce zazvoní zvonček, príde Ježiško a pod stromčekom si nájdú veľa darčekov. A my sme sa tešili z nich, ako hútajú, že ten Ježiško im zasa doniesol presne to, po čom tak veľmi túžili. Určite čaro Vianoc sa nestratilo, aj keď zistili pravdu, ale jedno je isté, už nikdy to nebolo také tajomné a jedinečné.“

Zuzana: „Som štyridsiatnička, ale keby sa to dalo, želala by som si, aby som po celý život verila v to, že darčeky nosí Ježiško. Ešte ako malé dievča som neznášala, keď sa spolužiaci v škole chválili, ako sa doma „prehrabávali“ v skriniach a hľadali rodičmi ukryté darčeky. Ja som sa paradoxne nechtiac takýmto spôsobom dozvedela pravdu, ako to s nosením darčekov je. Mala som asi 12, na Štedrý deň ráno ma mamka poslala po čosi do jednej skrinky v obývačke. Ako som hľadala požadovanú vec, vypadli mi do rúk pastelky, po ktorých som veľmi túžila. Ticho som ich vrátila naspäť, a v ten večer, keď sa môj mladší brat netrpezlivu každého vypytoval, kedy už Ježiško príde, som vedela, že ON nepríde...“

Eva: „My máme 8 – ročnú dcéru a takmer 3 – ročného syna. Synátor tomu ešte nejako nevenuje pozornosť, ale dcére hovoríme, že darčeky sú od Ježiška, ale keďže on je len jeden, tak mu samozrejme rodičia a ostatní musia pomáhať – darčeky kúpiť a porozdeľovať. Ale už začína chápať, že to asi celkom nie je pravda. V škole si hovorili, že je pekné obdarovať blízkych na Vianoce, tak už vlni prišla s tým, že ona chce kúpiť darčeky pre mňa, očka a sestru. Poprosila moju mamu, čiže starkú, či pôjde s ňou nakupovať. Zobrala si peniaze z vlastného malého vreckového, čo sme jej začali dávať. Je to veľmi milé, sama začína chápať, ako to vlastne je. Ale pre mladšieho syna bude darčeky nosiť Ježiško ešte aspoň pár rokov, teda až mu to starší neprezradia.“

Nuž, milí naši čitatelia, čo dodať na záver. Či už vašim deťom nosí darčeky Ježiško alebo už dávno pochopili, ako to naozaj je, dôležitým zostáva, aby sme všetci – malí aj veľkí – pochopili, že vianočné obdarúvanie sa je v prvom rade oslavou Veľkej udalosti: narodenia Toho, Ktorý dáva zmysel nášmu životu.

Ďakujeme všetkým, ktorí sa ankety zúčastnili.

Alena Perželová, Hlas Srdca

VARÍME S MARTOU

Možno si ešte spomíname, že v prvom vydaní našej rubriky o varení sme Vám slúbili výrobu domáceho kvásku. Nuž a v tomto čísle svoj sľub plníme. Čo takto prekvapiť svojich najbližších vlastnoručne vyrobeným domácim chlebíkom na vianočnom stole. Ponúkame Vám postup na prípravu domáceho kvásku a recept na domáci ražný chlebík:

Kvások:

Potrebuje: Zaváraninový pohár s vrchnáčikom (7dcl) celozrnnú ražnú múku (zaujímavejšia je v biokvalite – kvások z tohto typu múky je najviac životoschopný a najdlhšie Vám vydrží) vodu

Postup:

1. – 3. DEŇ: V zaváraninovom pohári zmiešame 1 PL ražnej múky a 2 PL vlažnej vody. Výsledok má mať konzistenciu hustejšieho palacinkového cesta. Pohár prikryjeme vrchnáčikom a dáme na teplé miesto (vrchnáčik na pohár len položíme, nikdy nezatiahneme, aby do fľaše prenikal vzduch!). Do pohára budeme každých 12 hodín pridávať 2 PL vlažnej vody a 1PL celozrnnnej ražnej múky. Najlepšie po prebudení (našom) a večer pred spaním. Pre zábudlivcov odporúčame nastaviť si budík. Na tretí deň, ak je všetko tak, ako má byť, už zaručene musíte vidieť bublinky v hmote. Niekedy sa bublinky objavia už aj na druhý deň.

4. DEŇ: Z celého kvásku odoberieme cca 2-3 PL – ráno. Potom kvások „dokrmime“ 2PL vody a 2PL múky. Zopakujeme aj večer. Z odobratého kvásku sa už teoreticky pečť dá, ale len nejaké jednoduchšie recepty, na chlieb to ešte nie je.

5. – 14. DEŇ: Tieto dni už kvások „prikrmuje“ len 1 KRÁT DENNE – 2PL múky a 2PL vody. Kvások uchovávame celých 14 dní pri izbovej teplote. V chladničke by sa nám kvasinky neprebrali k životu a kvások by nám nevznikol. Na 14. deň môžeme pečť chlieb.

Ešte drahocenné rady: Pri „kŕmení“ sa snažte múku čo najlepšie rozmiešať, aby neostali suché hrudky. Kvások je v poriadku, ak má klasickú béžovú farbu, iné farby hovoria, že v poriadku nie je (ružová, sivá, zelená). Tešte sa z kyslého octového zápaču a vínnych mušiek - kvások v tomto prípade prikríme, je určite hladný, ale zdravý. Sledujte si „život“ kvásku, ak kvások po „prikrmení“ pekne rastie a neskôr klesá, je pripravený na použitie. Bublinky sú základ ☺. Hoci to vyzerá veľmi zložito, opak je pravdou a koniec koncov tréning robí majstra. Takže, ak to nedáte na prvý krát, nezúfajte a skúste to opäť.

Kváskový chlieb “pre začiatočníkov”:

Na „startér“ potrebujeme: 80 g ražnej celozrnnnej múky
100 ml vody
1/2 PL (20 g) domáceho kvásku

• Suroviny zmiešame spolu v miske, prekryjeme fóliou alebo iným neprievzdušným materiálom. Necháme pri izbovej teplote stáť 9 – 12 hodín alebo do zdvojnásobenia objemu.

Následne potrebujeme: 400 g pšeničnej chlebovej múky,
230 ml vody
2 ČL soli
zemiakový škrob

Postup: Do misky s vykvaseným štartérom navážime múku, vodu a pridáme sol. V miske vymiesime cesto (robotom,

mixérom alebo ručne) tak, aby sa odliepalo od stien misy aj od ruky. Vznikne pekná hladká a súdržná guľa cesta. Cesto prekryjeme fóliou a necháme na linke stáť. Kvások prekvasí cesto. Po 1,5 hodine kvasenia cesto premiesime len toľko, aby sme z neho vypudili bublinky. Necháme opäť 1,5 hodiny oddychovať. Cesto bude rásť a zväčšovať svoj objem. Následne si pomúčime pracovnú dosku pšeničnou chlebovou múkou. Prekvasené cesto vyklopíme pomocou stierky na cesto (alebo aj rukami) na pripravenú dosku. Pomúčime si trošku ruky a cesto preložíme napolovicu z každej strany. Cesto premiesime trochu v rukách a „podkasáme“. Teda všetky spoje cesta dáme na jedno miesto. Tak chlieb nebude v spojoch praskať, keď bude v rúre rásť. Vytvarované cesto dáme do ošatky vysypanej zemakovým škrobom. Spoj cesta musí byť navrchu ošatky. V prípade, že ošatku nemáme, zvolíme vhodne veľkú misku. Tú vystelieme utierkou a vysypeme škrobom - máme podomácky vyrobenú ošatku. Cesto v ošatke prekryjeme fóliou a necháme finálne kvasiť pri izbovej teplote. Cesto má zdvojnásobiť svoj objem. Následne je správne vykvasené a pripravené na pečenie.

Pečieme nasledovne: Zapneme si rúru a hned’ od začiatku zohrievania umiestnime do stredu rúry plech, na ktorom budeme pečť a na dno rúry dáme starší plech alebo nádobu, do ktorej budeme liať neskôr vodu. Rúru necháme rozohriať aj s plechmi na 250°C na programe „horný – dolný ohrev“. K rúre si pripravíme 1 hrnček s teplou vodou (objem cca 200ml). Keď máme rúru pripravenú, cesto vyklopíme z ošatky/misky na papier na pečenie. Ostrým nožom alebo žiletkou môžeme chlieb ozdobne narezáť. Cesto na papieri na pečenie prenesieme do rúry na plech, ktorý máme v strede rúry. Následne do spodného plechu vylejeme pripravenú vodu v pohári a dvierka rúry rýchlo zatvoríme. Zanecháme tak paru v rúre, ktorá je dôležitá v prvých minútach pečenia. Následne 10 minút pečieme pri teplote 250°C, horný – dolný ohrev, spodný plech s vodou. Po 10 minútach pečenia dvierka rúry otvoríme, vyberieme plech s vodou a teplotu stiahneme na 200°C. Už teraz vidíme, ako bude chlieb vyzeráť po upečení. Nie je však ešte dostatočne prepečený. Potrebuje ešte 20 minút pri 200°C. Teda celkovo spolu 30 min pečenia.

Chlieb po upečení vytiahneme z rúry, zaklopeme naň zo spodu a ak je zvuk zaklopania dutý, chlieb je prepečený. V prípade, že zvuk dutý ešte nie je, chlieb vrátime do rúry a ešte pečieme pár minút. Opäť cez zaklopanie zistíme, či už je prepečený. Upečený chlieb dáme na mriežku a necháme voľne vychladnúť.

A na záver myšlienka sv. Jána XXIII:

„Chlieb, podobne ako voda, ktorú pijeme, a vzduch, ktorý dýchame, je znakom skutočného bratstva medzi ľuďmi, ktoré má svoj pôvod v otcovstve Boha a ktoré sa prejavuje v spoločnom užívaní jeho darov.“

Ivana Kulčárová

:) PERLY NAŠICH DETÍ POČAS PIATKOVÝCH SV. OMŠÍ :)

„Kto bol iste v dnešnom evanjelii?“

- Farmár.

„Na základe čoho uzdravuje Pán Ježiš? Má veľkú ...?“

- Slávu.
- Chorobu.
- Hlavu.

„Kto sedel na lavičke v príbehu?“

- Svätý Peter.

„Čo môžeme robiť na jazere okrem kúpania?“

- Utopiť sa.

„Anjeli sú chlapci, alebo dievčatá?“

- Chlapci.

„Podľa čoho to vieš?“

- Podľa vlasov.

„Kto má rozum okrem anjela?“

- Ja.

„Koľko nôh má škrečok?“

- 6.

„O čo sút'ažíme?“

- O perá.

„Kedy ich môžeš vyhrať?“

- O týždeň.
- V piatok.

„Čo musíš najprv urobiť, aby si vyhral?“

- Napísat si meno.

„Čo môžeš vyhrať okrem pera?“

- Figu borovú.

„Aký čas slávime pred Vianocami?“

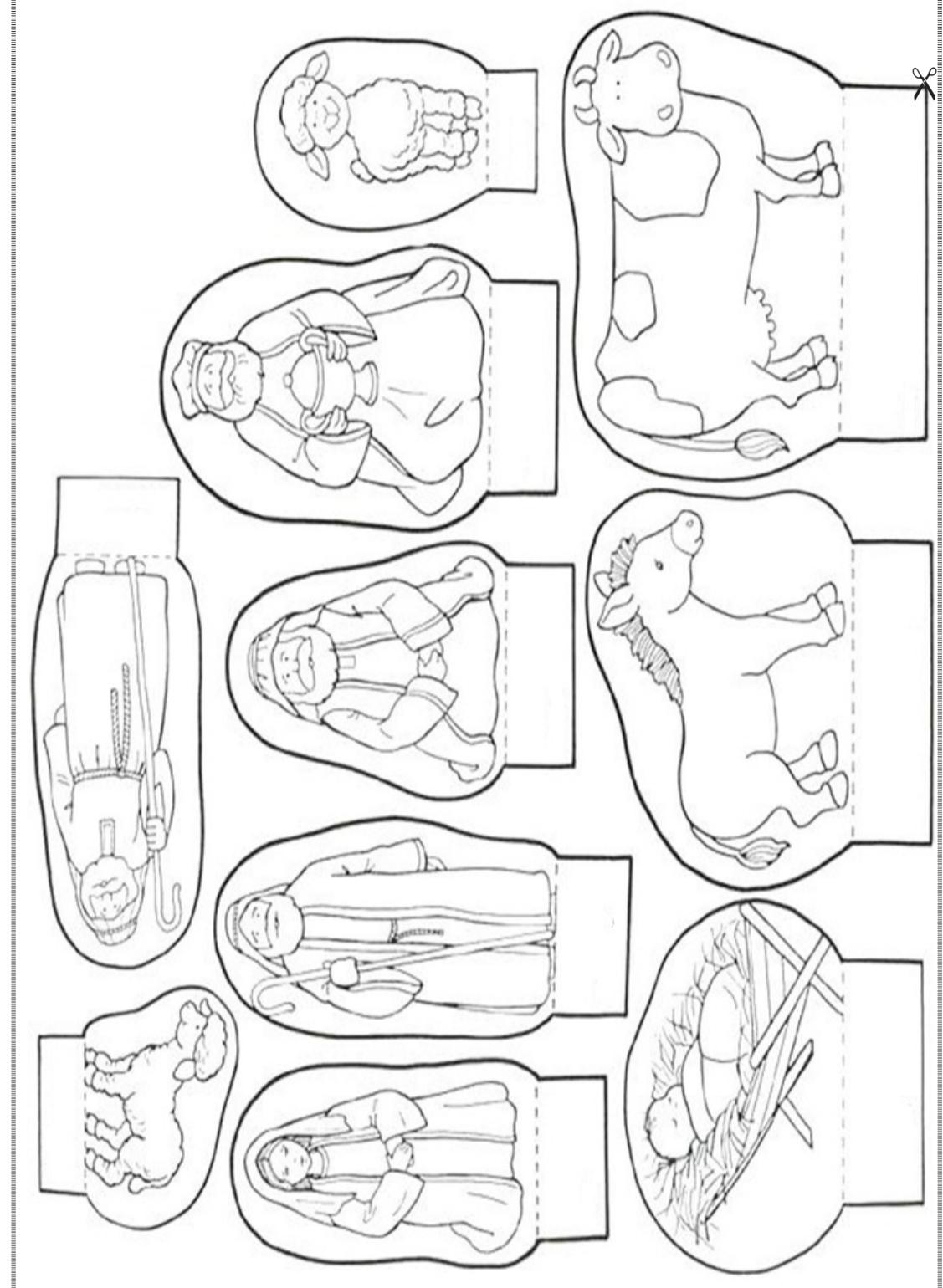
- Veľkú noc.

„V Evanjeliu sme počuli - kde prišiel Pán Ježiš?“

- Do obchodu. (do chrámu)

„A chlapci chodia do kostola preto, lebo im ženy doma veľa klábosia - tak aby si oddýchli?“

VYSTRIHOVÁČKA

Jednotlivé postavičky vystrihnete. Na mieste prerušovanej čiarky ich prehnite smerom dnu a prielete spodnou plochou na kartón, alebo iný pevný materiál ☺

Dňa 19. decembra 2018 sa dožíva krásnych požehnaných 80 rokov naša sestra, mamka, babka a prababka

Helenka Benková
zo Zacharoviec.

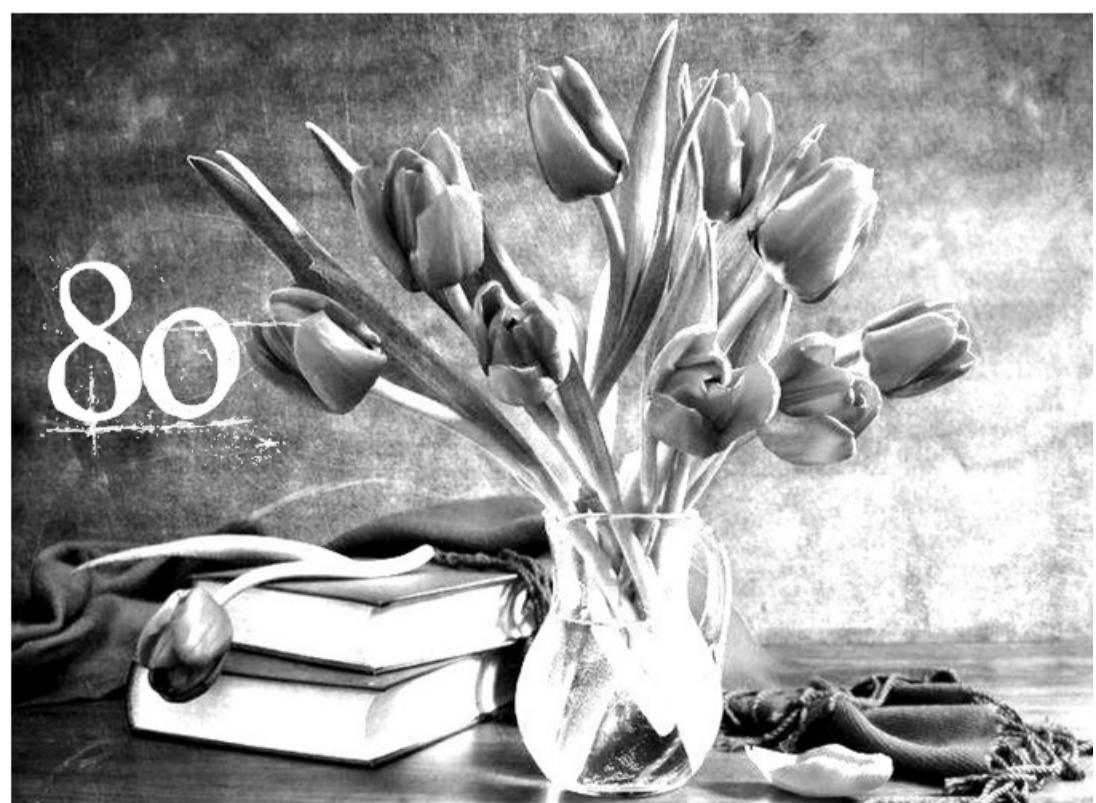
Srdečne jej blahoželáme a vyprosujeme veľa Božieho požehnania, pevného zdravia a ochranu Sedembolestnej Panny Márie.

Zároveň sa oslávenkyni chceme podakovať ako emeritnej kostolníčke za obetavých 20 rokov, kedy sa vzorne starala a posluhovala v kaplnke Povýšenia Svätého kríža v Zacharovciach.

Pán Boh zaplat!

Veriaci z filiálky v Zacharovciach

K blahoželaniu sa priprájajú deti, vnúčatá, pravnúčatá, celá rodina, a samozrejme aj my všetci z redakcie Hlasu Srdca.

ZO ŽIVOTA NAŠEJ FARNOSTI

Futbalový turnaj miništrantov

Z jesenného výletu do Drienčan

GODZONE tour 2018 a naši mladí

Birmovanci spolu s o. biskupom a našimi kňazmi

Mikulášsky večierok vo farskej pivnici

Fotografie z výletu do Maďarska. Vľavo kostol v meste Vác, v strede spoločná fotka a vpravo hlavný oltár kostola v Marianostra.

Ak máte aj vy nejaké fotky z diania v našej farnosti, budeme radi, ak sa s nimi podelíte a zašlete na mailovú adresu:
casopishlassrdca@gmail.com

FARSKÉ OZNAMY

PROGRAM SV. OMŠÍ POČAS VIANOČNÝCH SVIATKOV

20. 12. 2018 (štvrtek) celodenná sv. spoved vo farskom kostole od 9:00 h – 18:00 h

22. 12. 2018 (sobota) sv. spoved vo farskom kostole od 16:00 h – 18:00 h

počas Vianoc nespovedáme!

24. 12. 2018 Štedrý deň

Ráno sv. omša o 6:30 h NEBUDE !!!

sv. omše z vigílie

Farský kostol 16:00 h (slov.)

22:00 h (slov.)

24:00 h (mad.)

Zacharovce 20:30 h Dúžava 20:30 h

Kružno 24:00 h

25. 12. 2018 Narodenie Pána

Farský kostol 7:30 h (slov.)

9:00 h (mad.)

10:30 h (slov.)

17:00 h (slov.)

Kružno 9:15 h Zacharovce 10:30 h

26. 12. 2018 Sv. Štefan, prvý mučeník

Farský kostol 7:30 h (slov.)

9:00 h (mad.)

10:30 h (slov.)

Čerenčany 8:00 h Kružno 9:15 h

29. 12. 2018 Celodenná poklona v rámci rožňavskej diecézy (sobota) od 12:00 do 16:50 h

30. 12. 2018 Slávnosť Svätej Rodiny

Farský kostol 7:30 h (slov.)

9:00 h (mad.)

10:30 h (slov.)

17:00 h (slov.)

Čerenčany 8:00 h Kružno 9:15 h

Zacharovce 10:30 h

31. 12. 2018 Silvester

Ráno sv. omša o 6:30 h NEBUDE !!!

Sv. omše s ďakovnou pobožnosťou na konci roka:

Farský kostol 15:00 h (mad.)

17:00 h (slov.)

1. 1. 2019 Slávnosť Panny Márie Bohorodičky

Farský kostol 7:30 h (slov.)

9:00 h (mad.)

10:30 h (slov.)

17:00 h (slov.)

Čerenčany 8:00 h Kružno 9:15 h

Zacharovce 10:30 h

6. 1. 2019 Zjavenie Pána

Farský kostol 7:30 h (slov.)

9:00 h (mad.)

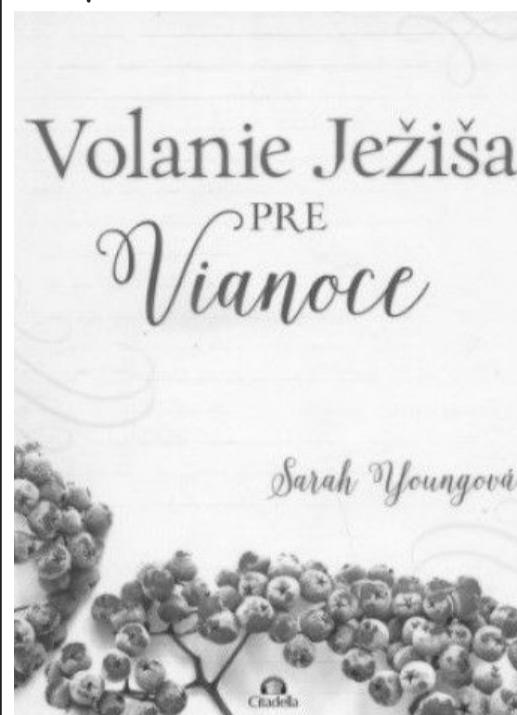
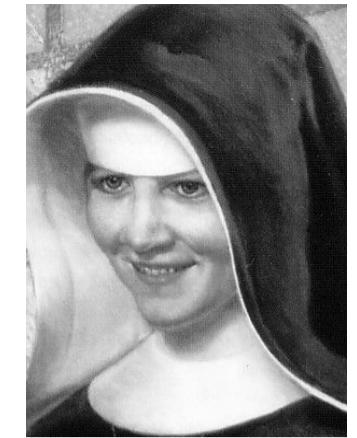
10:30 h (slov.)

17:00 h (slov.)

Kružno 9:15 h Zacharovce 10:30 h

Duchovné „vychytávky“ z obchodu ZDENKA

Je vaša príprava na vianočné sviatky príliš hektická? Nenechajte sa strhnúť davovou psychózou nákupnej horúčky a predvianočného upratovania! Snažte sa na Vianoce pripraviť aj samých seba. Nájdite si pre seba pári minút a skúste zachytiť volanie Ježiša. Vianočný príbeh, texty Svätého písma, citáty – všetko obohatené o nádherné ilustrácie – môže priniesť pokoj vášmu srdcu. To všetko nájdete v knihe Volanie Ježiša pre Vianoce od Sarah Young. Spisovateľka sa s nami delí so svojimi osobnými úvahami, modlitbami, ktoré vychádzajú z jej srdca pri jej každodených biblických čítaniach. Nie uprataný dom, napečené koláče a nakúpené darčeky sú najpodstatnejšie prípravy na Vianoce. Nachystať srdce na prijatie Nebeského Daru je najdôležitejšia príprava. Kniha je dokonalým darčekom, obsahujúcim výber 50 modlitieb k tomuto ročnému obdobiu a tiež texty

Písma, citáty a úžasné obrázky. Volanie Ježiša pre Vianoce je poklad, z ktorého sa vaša rodina bude tešiť ešte veľa ďalších rokov. Tešte sa nielen na Vianoce, ale stále z prítomnosti Toho, ktorý vám úplne rozumie a neskonale vás miluje.

ČEREŠNIČKA NA TORTE

Anjel pre Teba

Ak hľadáte malý darček alebo chcete ešte nejakú drobnosť vložiť do väčšieho balíčka ponúkam vám tip pre malých aj veľkých. Anjelské tabuľky v ružovej alebo modrej a s výstižným, „nadpozemským“ textom:

„Všetci sme anjeli,
avšak s jedným krídlom.
A môžeme lietať
ked' stojíme jeden pri druhom.“

Anjel pre Teba

Alena Perželová

Požehnanie domov

Počas vianočných sviatkov budeme chodiť požehnávať domy. Kto má záujem, nech sa nahlási v sakristii kostola najneskôr do 31. 12. 2018. (Priezvisko, obec, číslo domu a telefón). Termíny, kedy budeme navštevovať rodiny, vyhlásime vo farských oznamoch, resp. po dohode.

Štedrá večera v našej farnosti

Štedrá večera začne v našej farnosti za zvuku zvonov veže nášho farského kostola o 17:30 h.

HLAS SRDCA

štvrťročník rímskokatolíckej farnosti Rimavská Sobota. Vydáva rímskokatolícka cirkev farnosť Rimavská Sobota. Adresa: Hlavné námestie 29, 97901 Rimavská Sobota. Kontakt: 0475631031, email: casopishlassrdca@gmail.com, Recenzoval: Rastislav Polák. Redakčná rada; šéfredaktorka: Alena Perželová, členovia - Rastislav Polák, Peter Kovalič, Jozef Koronczi, Vladimíra Haninčíková, Terézia Haninčíková, Jana Marcineková, Zuzana Gödriová, Jozef Gödri.

Web: www.rimavskasobota.fara.sk